HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

9 septembrie 2009 *

În cauza T-437/05,

Brink's Security Luxembourg SA, cu sediul în Luxemburg (Luxemburg), reprezentată de C. Point și G. Dauphin, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnul E. Manhaeve, doamnele M. Šimerdová și K. Mojzesowicz, în calitate de agenți, asistați de J. Stuyck, avocat,

pârâtă,

* Limba de procedură: franceza.

susținută de

G4S Security Services SA, fostă Group 4 Falck – Société de surveillance et de sécurité SA, cu sediul în Luxemburg, reprezentată de M. Molitor, P. Lopes Da Silva, N. Cambonie și N. Bogelmann, avocați,

parte intervenientă,

având ca obiect, pe de o parte, o cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 30 noiembrie 2005 de respingere a ofertei depuse de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă 16/2005/OIL (securitatea și supravegherea clădirilor), a Deciziei Comisiei din 30 noiembrie 2005 de atribuire a contractului unui alt ofertant, a unei pretinse decizii implicite a Comisiei prin care aceasta refuză să revoce cele două decizii menționate anterior, precum și a celor două scrisori ale Comisiei, din 7 și din 14 decembrie 2005, prin care aceasta răspunde cererilor de informații formulate de reclamantă și, pe de altă parte, o acțiune în despăgubiri prin care se solicită repararea prejudiciului pretins a fi fost suferit de reclamantă,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a șasea),

compus din domnii A. W. H. Meij, președinte, V. Vadapalas și L. Truchot (raportor), judecători,

grefier: doamna K. Pocheć, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 20 noiembrie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

A — *Reglementarea aplicabilă contractelor de achiziții publice ale Comunităților Europene*

1 Articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198, denumit în continuare „Regulamentul financiar"), prevede următoarele:

„Autoritatea contractantă notifică tuturor candidaților sau ofertanților ale căror candidaturi sau oferte au fost respinse motivele pe care s-a întemeiat această decizie și comunică tuturor ofertanților ale căror oferte sunt admisibile și care au depus o cerere scrisă caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului căruia îi este atribuit contractul.

Cu toate acestea, se impune a nu divulga anumite detalii în cazul în care dezvăluirea acestora ar împiedica aplicarea legii, ar fi contrară interesului public sau ar dăuna intereselor legitime de afaceri ale întreprinderilor publice sau private sau ar putea denatura concurența loială între întreprinderi."

2 Articolul 149 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului financiar (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1261/2005 al Comisiei din 20 iulie 2005 (JO L 201, p. 3, Ediție specială, 01/vol. 6, p. 3, denumit în continuare „normele de aplicare”) prevede:

„Autoritățile contractante informează cât mai curând posibil candidații și ofertanții cu privire la deciziile luate în ceea ce privește atribuirea contractului sau a contractului-cadru sau admiterea în cadrul unui sistem de achiziții dinamic, inclusiv cu privire la motivele deciziei de a nu atribui un contract sau un contract-cadru sau de a nu institui un sistem de achiziții dinamic pentru care a avut loc o licitație competitivă sau de a reîncepe procedura.”

3 Articolul 149 alineatul (3) din normele de aplicare prevede:

„În cazul contractelor atribuite de instituțiile comunitare în contul propriu, în conformitate cu articolul 105 din regulamentul financiar, autoritatea contractantă îi informează pe toți ofertanții sau candidații necâștigători, în mod simultan și individual, cât mai curând posibil după decizia de atribuire și cel târziu în cursul săptămânii următoare, prin poștă și fax sau e-mail, cu privire la neacceptarea cererii sau ofertei lor; în fiecare caz se specifică motivele pentru care oferta sau cererea nu a fost acceptată.

În același timp cu informarea candidaților sau ofertanților necâștigători cu privire la neacceptarea ofertelor sau cererilor lor, autoritatea contractantă informează și ofertantul câștigător cu privire la decizia de atribuire, precizând că decizia comunicată nu constituie un angajament din partea autorității contractante.

Ofertanții sau candidații necâștigători pot solicita în scris, prin poștă, fax sau e-mail informații suplimentare cu privire la motivele respingerii, iar toți ofertanții care au prezentat o ofertă admisibilă pot obține informații despre caracteristicile și avantajele relative ale ofertei acceptate și numele ofertantului câștigător, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 100 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul financiar. Autoritatea contractantă răspunde în termen de cel mult cincisprezece zile calendaristice de la data primirii solicitării.

Autoritatea contractantă nu poate semna contractul sau contractul-cadru cu ofertantul câștigător decât după trecerea a două săptămâni calendaristice din ziua următoare transmiterii simultane a deciziilor de respingere și atribuire. Dacă este necesar, autoritatea contractantă poate suspenda semnarea contractului în scopul unei analize suplimentare, în cazul în care acest lucru este justificat de solicitările sau comentariile formulate de ofertanții sau candidații necâștigători pe durata celor două săptămâni calendaristice care urmează deciziilor de respingere sau atribuire sau de orice alte informații relevante primite în perioada respectivă. În acest caz, toți candidații sau ofertanții sunt informați în termen de trei zile lucrătoare de la decizia de suspendare."

B — *Reglementarea privind dreptul de acces la documentele instituțiilor*

4 Potrivit articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76):

„(1) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

[…]

(b) vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale.

[…]

(6) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă.

[…]”

5 Articolul 6 din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede:

„(1) Cererile de acces la documente se formulează în scris, inclusiv în format electronic, într-una din limbile enumerate la articolul 314 [CE] și într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul. Solicitantul nu este obligat să își motiveze cererea.

(2) În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, instituția invită solicitantul să o clarifice și îl asistă în acest scop, de exemplu furnizându-i informațiile privind utilizarea registrelor publice de documente.

(3) În cazul unei cereri privind un document foarte lung sau un număr foarte mare de documente, instituția în cauză poate discuta informal cu solicitantul în scopul ajungerii la o soluție echitabilă.

(4) Instituțiile oferă asistență și informează cetățenii cu privire la modalitățile de depunere a cererilor de acces la documente."

6 Articolul 7 din Regulamentul nr. 1049/2001, care stabilește modalitățile de soluționare a cererilor inițiale, prevede următoarele:

„(1) Cererile de acces la documente se soluționează cu promptitudine. Solicitantului i se trimite o confirmare de primire. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie îi comunică solicitantului, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii și îl informează cu privire la dreptul acestuia de a prezenta o cerere de confirmare, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) În cazul respingerii în tot sau în parte a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să își revizuiască poziția.

(3) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(4) În lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit, solicitantul poate prezenta o cerere de confirmare.”

7 Articolul 8 din Regulamentul nr. 1049/2001, referitor la soluționarea cererilor de confirmare, prevede:

„(1) Cererile de confirmare se soluționează cu promptitudine. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie permite accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie comunică, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii. În cazul unei respingeri în tot sau în parte a cererii, instituția informează solicitantul cu privire la căile de atac de care dispune, și anume introducerea unei acțiuni în justiție împotriva instituției și/sau formularea unei plângeri adresate Ombudsmanului, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 230 [CE] și 195 [CE].

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(3) Lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit se consideră răspuns negativ și dă dreptul solicitantului să introducă o acțiune în justiție împotriva instituției și/sau să formuleze o plângere adresată Ombudsmanului, în conformitate cu dispozițiile aplicabile din Tratatul CE.”

C — *Reglementarea aplicabilă menținerii drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi*

8 Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20), codifică Directiva 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 61, p. 26), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/50/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 (JO L 201, p. 88).

9 Domeniul de aplicare al Directivei 2001/23 este stabilit de primul articol al acesteia, care prevede:

„(1) (a) Prezenta directivă se aplică în cazul oricărui transfer al unei întreprinderi, unități sau al unei părți de întreprindere sau de unitate către un alt angajator, ca rezultat al unei cesiuni convenționale sau al unei fuziuni.

(b) Sub rezerva literei (a) și a următoarelor dispoziții ale prezentului articol, se consideră transfer în sensul prezentei directive cel al unei unități care își menține identitatea, înțeleasă ca ansamblu organizat de mijloace, care are obiectivul de a desfășura o activitate economică, indiferent dacă acea activitate este centrală sau auxiliară.

[…]”

10 Articolul 1 alineatul 1 literele a) și b) din Legea luxemburgheză din 19 decembrie 2003 privind reglementarea menținerii drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități și de transpunere a Directivei 2001/23 (Mém. A 2003, p. 3678, denumită în continuare „Legea din 19 decembrie 2003") prevede:

„a) Prezenta lege se aplică în cazul oricărui transfer al unei întreprinderi, al unei unități sau al unei părți din întreprindere sau din unitate care rezultă în special dintr-o cesiune convențională, dintr-o fuziune, dintr-o succesiune, dintr-o divizare, dintr-o transformare de fonduri sau dintr-o schimbare a statutului juridic prin crearea unei societăți.

b) Se consideră transfer în sensul prezentei legi transferul unei unități economice care își menține identitatea și care constituie un ansamblu organizat de mijloace, în special personale și materiale, ce permit desfășurarea unei activități economice esențiale sau accesorii."

11 Potrivit articolului 3 alineatul 1 primul paragraf din respectiva lege:

„Drepturile și obligațiile care rezultă pentru cedent dintr-un contract de muncă sau dintr-un raport de muncă existent la data transferului sunt, ca urmare a acestui transfer, cedate cesionarului."

Istoricul cauzei

12 Brink's Security Luxembourg SA (denumită în continuare „Brink's" sau „reclamanta"), societate al cărei sediu social este situat în Luxemburg (Luxemburg), a fost însărcinată cu supravegherea și paza clădirilor Comisiei Comunităților Europene începând cu mijlocul anilor '70.

13 În 2000, reclamanta a încheiat cu Comisia un contract de supraveghere și de pază a clădirilor acesteia, situate în Luxemburg și aflate în responsabilitatea Oficiului pentru Infrastructură și Logistică din Luxemburg (OIL), a Oficiului pentru Publicații ale Uniunii Europene și a Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene. Acest contract, care nu prevedea prelungirea sa ulterior celui de al cincilea an, a expirat la 31 decembrie 2005.

14 Prin anunțul de intenție publicat în Suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 19 martie 2005 (JO S 56), Comisia a făcut cunoscut că data prevăzută pentru inițierea unei proceduri de atribuire a unui contract de securitate și de supraveghere a clădirilor menționate la punctul 13 de mai sus era 15 mai 2005.

15 Prin anunțul de participare publicat în Suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 1 septembrie 2005 (JO S 168), Comisia a făcut publică cererea de ofertă 16/2005/OIL privind contractul de securitate și de supraveghere în discuție (denumită în continuare „cererea de ofertă").

16 Data limită de prezentare a ofertelor a fost stabilită la 13 octombrie 2005. Deschiderea ofertelor a avut loc la 18 octombrie 2005, iar evaluarea acestora a fost efectuată la 11 noiembrie 2005.

17 La 30 noiembrie 2005, Comisia a informat reclamanta despre faptul că nu i-a fost atribuit contractul, oferta sa neobținând cea mai bună notă finală cu ocazia evaluării calitative și financiare a ofertelor. Prin aceeași corespondență (denumită în continuare „decizia de respingere"), Comisia a informat reclamanta că aceasta avea dreptul de a obține informații suplimentare cu privire la motivele de respingere a ofertei sale.

18 Prin scrisoarea din 1 decembrie 2005, reclamanta a solicitat Comisiei să îi comunice motivele de respingere a ofertei sale, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului câștigător al contractului.

19 Prin scrisoarea din 5 decembrie 2005, Comisia a informat reclamanta că ofertantul câștigător era Group 4 Falck – Société de surveillance et de sécurité SA, devenită G4S Security Services SA (denumită în continuare „Group 4 Falck" sau „intervenienta"), și a comunicat acesteia elementele de comparație privind evaluarea ofertei sale față de oferta prezentată de Group 4 Falck.

20 Prin trei corespondențe din 5 decembrie 2005, reclamanta a solicitat Comisiei să reexamineze decizia sa de atribuire din 30 noiembrie 2005 (denumită în continuare „decizia de atribuire") și să i se atribuie contractul de achiziție, precizând în această corespondență motivele pentru care, în opinia sa, ar fi trebuit să nu se rețină oferta prezentată de Group 4 Falck.

21 Prin scrisoarea din 7 decembrie 2005, Comisia a răspuns corespondențelor reclamantei din 5 decembrie 2005.

22 Prin scrisoarea din 8 decembrie 2005, reclamanta a solicitat Comisiei numele, prenumele, gradul, vechimea și încadrarea membrilor comisiei de evaluare a ofertelor, precum și o completare a argumentării, considerând că motivele indicate de Comisie nu erau suficiente.

23 Prin scrisoarea din 14 decembrie 2005, Comisia, invocând motive de confidențialitate, de protecție a vieții private și a integrității persoanelor, a refuzat să furnizeze informațiile solicitate de reclamantă în ceea ce privește membrii comisiei de evaluare a ofertelor. Cu toate acestea, Comisia a furnizat reclamantei informații suplimentare referitoare la motivele respingerii ofertei acesteia.

24 Prin scrisoarea din 14 decembrie 2005, Group 4 Falck a comunicat reclamantei intenția sa de a recruta o parte din personalul acesteia.

Procedura și concluziile părților

25 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 15 decembrie 2005, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

26 Prin înscris separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamanta a introdus, în temeiul articolului 105 al doilea paragraf din Regulamentul de procedură al Tribunalului, o cerere de măsuri provizorii.

27 Prin Ordonanța din 16 decembrie 2005, președintele Tribunalului a dispus suspendarea semnării contractului în cauză în cadrul cererii de oferte până la pronunțarea unei ordonanțe privind cererea de măsuri provizorii.

28 Ca urmare a adoptării ordonanței menționate la punctul 27 de mai sus, pentru a garanta continuitatea supravegherii și a pazei clădirilor în discuție, contractul în curs dintre Brink's și Comisie a fost prelungit până la data de 31 ianuarie 2006.

29 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 22 decembrie 2005, Group 4 Falck a solicitat să intervină în cadrul prezentei proceduri în susținerea concluziilor Comisiei. La 4 ianuarie 2006, părțile au depus observații cu privire la cererea de intervenție a Group 4 Falck.

30 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 4 ianuarie 2006, reclamanta a formulat o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate a cererii de măsuri provizorii față de Group 4 Falck, iar această cerere a fost admisă de către Tribunal. La 5 ianuarie 2006, reclamanta a depus la grefa Tribunalului o versiune neconfidențială a cererii de măsuri provizorii.

31 Prin Ordonanța din 9 ianuarie 2006, Group 4 Falck a fost admisă să intervină în prezenta cauză.

32 La 11 ianuarie 2006, Comisia a depus observații privind cererea de măsuri provizorii și, la cererea Tribunalului în temeiul articolului 64 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, a prezentat o versiune neconfidențială a documentelor comunicate Comisiei de către Group 4 Falck pentru a se conforma punctului 28 din caietul de sarcini privind contractul în cauză.

33 Prin Ordonanța din 7 februarie 2006, președintele Tribunalului a respins cererea de măsuri provizorii formulată de reclamantă pentru motivul că aceasta nu a demonstrat că risca să sufere un prejudiciu grav și ireparabil în lipsa măsurilor provizorii solicitate (T-437/05 R, Rec. p. II-21).

34 La 12 mai 2006, reclamanta a depus o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate privind anumite anexe la cerere. Group 4 Falck nu a prezentat observații cu privire la această cerere.

35 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a șasea) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, a adresat în scris întrebări părților, la care acestea au răspuns în termenul acordat.

36 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 20 noiembrie 2008.

37 Cu ocazia ședinței, Group 4 Falck a solicitat Tribunalului să îi permită să prezinte corespondențele pe care le-a schimbat cu Societatea națională de certificare și de omologare (denumită în continuare „SNCH"). Reclamanta și Comisia au prezentat observații cu privire la această solicitare de prezentare de înscrisuri.

38 În cadrul prezentei acțiuni, reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei de respingere;

— anularea deciziei de atribuire;

— anularea pretinsei decizii implicite a Comisiei prin care aceasta a refuzat să revoce decizia de respingere și decizia de atribuire;

— anularea celor două scrisori de răspuns ale Comisiei din 7 și 14 decembrie 2005;

— acordarea de daune interese cu titlu de reparație pentru prejudiciul moral și material pe care aceasta pretinde că l-a suferit;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

39 De asemenea, reclamanta a solicitat Tribunalului, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii, să ordone Comisiei să comunice elementele următoare:

— componența (numele, gradul, vechimea și încadrarea membrilor) comisiei de evaluare a ofertelor;

— motivele care au justificat decalajul dintre data cererii de ofertă și data prevăzută în anunțul de intenție publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

— informațiile care permit să se verifice dacă Group 4 Falck execută contractul atribuit de Comisie în condițiile prevăzute de caietul de sarcini la punctele 22 și 28.

40 Comisia, susținută de intervenientă, solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii în anulare ca neîntemeiată;

— declararea acțiunii în despăgubiri ca inadmisibilă;

— în subsidiar, declararea acțiunii în despăgubiri ca neîntemeiată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

A — *Cu privire la măsurile de organizare a procedurii*

41 Referitor la cererea privind calendarul cererii de ofertă, Comisia a indicat, în memoriul în duplică, motivele care au justificat amânarea publicării anunțului de participare față

de data prevăzută în anunțul de intenție. În consecință, nu mai este necesară pronunțarea cu privire la această cerere rămasă fără obiect.

42 În ceea ce privește cererea prin care se solicită controlarea respectării de către Group 4 Falck a criteriului menționat la punctul 28 din caietul de sarcini ca o condiție de executare a contractului, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în cadrul unei acțiuni în anulare formulată în temeiul articolului 230 CE, legalitatea unui act atacat în fata instanței comunitare trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data la care a fost adoptat actul (Hotărârea Curții din 7 februarie 1979, Franța/Comisia, 15/76 și 16/76, Rec., p. 321, punctul 7, Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 1997, Opel Austria/Consiliul, T-115/94, Rec., p. II-39, punctele 87 și 88).

43 Astfel, considerațiile care privesc executarea contractului atribuit societății Group 4 Falck de Comisie, în măsura în care acestea constituie împrejurări de fapt posterioare adoptării actelor atacate, nu pot fi invocate în susținerea unui motiv care vizează repunerea în discuție a validității respectivelor acte.

44 Din cele de mai sus rezultă că cererile de măsuri de organizare a procedurii referitoare la calendarul cererii de ofertă și la executarea contractului de către Group 4 Falck trebuie respinse.

45 Cu privire la cererea de comunicare a componenței comisiei de evaluare, se va statua cu ocazia examinării celui de al șaptelea motiv al prezentei acțiuni în anulare, motiv întemeiat pe o încălcare a principiului transparenței și a dreptului de acces la documentele instituțiilor.

B — *Cu privire la admisibilitatea criticii întemeiate pe amânarea publicării anunțului de participare față de data prevăzută în anunțul de intenție*

1. *Argumentele părților*

46 Reclamanta a prezentat, în memoriul său în replică, un nou argument, întemeiat pe amânarea publicării anunțului de participare privind cererea de ofertă față de data prevăzută în anunțul de intenție. Această schimbare de calendar ar fi plasat reclamanta într-o situație delicată din perspectiva legislației sociale luxemburgheze, având în vedere termenele de preaviz prevăzute de aceasta în caz de concediere. Respectarea calendarului inițial i-ar fi permis să anticipeze concedierile sau schimbările de repartizare ca urmare a unei eventuale pierderi a contractului de achiziție.

47 În plus, în cazul în care ar fi fost respectat calendarul prevăzut în anunțul de intenție, Group 4 Falck nu ar fi putut să participe la procedura de cerere de ofertă, sub sancțiunea de a încălca angajamentul de a nu solicita în mod activ clienții societăților cedate pe o perioadă de șase luni de la cesiune care figurează în Decizia Comisiei din 28 mai 2004 (Cauza COMP/M.3396 – GROUP 4 FALCK/SECURICOR) prin care a fost autorizată fuziunea între Group 4 Falck A/S și Securicor plc (denumită în continuare „decizia Comisiei din 28 mai 2004").

48 Comisia contestă admisibilitatea acestui argument, pe care îl consideră ca un motiv nou din perspectiva articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

2. *Aprecierea Tribunalului*

49 În temeiul articolului 48 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură, pe parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii.

50 Cu toate acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea introductivă de instanță și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil (Hotărârea Curții din 14 octombrie 1999, Atlanta/Comunitatea Europeană, C-104/97 P, Rec., p. I-6983, punctul 29, Hotărârea Tribunalului din 8 martie 2007, France Télécom/Comisia, T-340/04, Rep., p. II-573, punctul 164). Pe de altă parte, argumentele al căror conținut prezintă o legătură strânsă cu un motiv enunțat în cererea introductivă de instanță nu pot fi considerate motive noi, iar prezentarea lor este admisă în cadrul replicii sau al ședinței (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 12 iunie 1958, Compagnie des hauts fourneaux de Chasse/Înalta Autoritate, 2/57, Rec., p. 129, 146).

51 În speță, argumentul reclamantei, care se întemeiază pe amânarea publicării anunțului de participare față de data prevăzută în anunțul de intenție, nu se bazează pe niciun element de drept sau de fapt care să fi apărut în cursul procedurii.

52 În consecință, critica întemeiată pe situația delicată, din perspectiva legislației sociale luxemburgheze aplicabile în cazul concedierilor, în care ar fi fost pusă reclamanta ca urmare a acestei amânări este inadmisibilă, întrucât aceasta nu constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior în cerere și nu prezintă o legătură strânsă cu un astfel de motiv.

53 În schimb, critica potrivit căreia respectarea calendarului anunțat în anunțul de intenție ar fi împiedicat Group 4 Falck să participe la cererea de ofertă prezintă o legătură strânsă cu cel de al patrulea motiv al cererii, întemeiat pe o încălcare a deciziei Comisiei din 28 mai 2004. Argumentul întemeiat pe amânarea publicării anunțului de participare

față de data prevăzută în anunțul de intenție este, prin urmare, admisibil în parte, întrucât vine în susținerea celui de al patrulea motiv al reclamantei și, în consecință, va fi examinat împreună cu acesta.

C — *Cu privire la acțiunea în anulare*

1. *Cu privire la admisibilitate*

54 Întrucât condițiile de admisibilitate a unei acțiuni fac parte din cauzele de inadmisibilitate de ordine publică (a se vedea Ordonanța Curții din 7 octombrie 1987, D. M./Consiliul și CES, 108/86, Rec., p. 3933, punctul 10, și Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2008, TV 2/Danmark/Comisia, T-309/04, Rep., p. II-2935, punctul 62 și jurisprudența citată), Tribunalul este competent să verifice din oficiu dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

a) Cu privire la existența unei decizii implicite de refuz din partea Comisiei

55 Rezultă din jurisprudență că, în principiu, în lipsa unor dispoziții exprese care să stabilească un termen de la expirarea căruia se consideră că a intervenit o decizie implicită din partea unei instituții care a fost invitată să ia poziție și care să definească conținutul acestei decizii, simpla tăcere a unei instituții nu poate fi asimilată unei decizii fără a pune sub semnul întrebării sistemul de căi de atac instituit prin tratat (Hotărârea Curții din 9 decembrie 2004, Comisia/Greencore, C-123/03 P, Rec., p. I-11647, punctul 45, Hotărârile Tribunalului din 13 decembrie 1999, SGA/Comisia, T-189/95, T-39/96, T-123/96, Rec., p. II-3587, punctul 27, și Sodima/Comisia, T-190/95, T-45/96, Rec., p. II-3617, punctul 32).

56 În anumite împrejurări specifice, acest principiu nu își găsește aplicare, astfel încât tăcerea sau inacțiunea unei instituții poate fi considerată în mod excepțional ca având valoare de decizie implicită de refuz (Hotărârea Comisia/Greencore, punctul 55 de mai sus, punctul 45).

57 În speță, reclamanta solicită anularea deciziei implicite a Comisiei prin care se refuză retragerea deciziilor de atribuire și de respingere. Cu toate acestea, nicio dispoziție a Regulamentului financiar sau a normelor de aplicare nu stabilește un termen de la expirarea căruia se consideră că a intervenit o decizie implicită din partea autorității contractante invitate să reexamineze decizia sa de atribuire sau de respingere.

58 În plus, reclamanta nu invocă nicio împrejurare specifică care să permită, cu titlu excepțional, asimilarea tăcerii Comisiei cu o decizie implicită de refuz.

59 Din cele de mai sus rezultă că, în măsura în care acestea vizează anularea pretinsei decizii implicite de refuz din partea Comisiei, concluziile reclamantei sunt inadmisibile.

b) Cu privire la existența unor acte care produc efecte juridice obligatorii

60 Potrivit unei jurisprudențe constante, constituie acte sau decizii susceptibile de a face obiectul unei acțiuni în anulare, în sensul articolului 230 CE, măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantei, modificând în mod distinct situația juridică a acesteia (Hotărârea Curții din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, Rec., p. 2639, punctul 9, și Hotărârea Curții din 14 februarie 1989, Bossi/Comisia, 346/87, Rec., p. 303, 332).

61 Această situație se regăsește în cazul deciziei de atribuire.

62 În ceea ce privește scrisorile Comisiei din 30 noiembrie 2005, din 7 decembrie 2005 și din 14 decembrie 2005, adresate reclamantei, trebuie să se asigure că acestea conțin într-adevăr o decizie în sensul articolului 230 CE.

63 Potrivit jurisprudenței, nu este suficient ca o scrisoare să fie trimisă de o instituție comunitară destinatarului acesteia, ca răspuns la o cerere formulată de acesta din urmă, pentru a putea fi calificată drept decizie în sensul articolului 230 CE, deschizând astfel calea acțiunii în anulare (Ordonanța Curții din 27 ianuarie 1993, Miethke/Parlamentul European, C-25/92, Rec., p. I-473, punctul 10, Hotărârea Tribunalului din 22 mai 1996, AITEC/Comisia, T-277/94, Rec., p. II-351, punctul 50, și Ordonanța Tribunalului din 11 decembrie 1998, Scottish Soft Fruit Growers/Comisia, T-22/98, Rec., p. II-4219, punctul 34). Astfel, scrisoarea avută în vedere trebuie să cuprindă măsuri care să corespundă definiției amintite la punctul 60 de mai sus.

64 În speță, scrisoarea din 30 noiembrie 2005, prin care Comisia informează reclamanta, de o manieră precisă și neechivocă, cu privire la respingerea candidaturii sale, modifică în mod distinct situația juridică a acesteia și, prin urmare, constituie o decizie care poate fi atacată.

65 În schimb, prin scrisoarea din 7 decembrie 2005, Comisia indică reclamantei faptul că Serviciul Juridic al acesteia a fost sesizat cu una dintre întrebările pe care reclamanta le-a adresat în corespondența sa precedentă, privind o pretinsă încălcare a principiului egalității de tratament al ofertanților. Pe de altă parte, aceasta respinge câteva dintre argumentele invocate de reclamantă în corespondențele sale din 5 decembrie 2005 în susținerea unei cereri de reexaminare a deciziilor de atribuire sau de respingere, referitoare la încălcarea Legii din 19 decembrie 2003 care transpune Directiva 2001/23, precum și o susținere a reclamantei potrivit căreia Comisia a dat o instrucțiune unui salariat al Brink's de a colecta curriculum vitae și scrisorile de motivație ale personalului Brink's, în vederea unei transmiteri a acestor documente către Group 4 Falck.

66 Această scrisoare are doar un caracter informativ. Nu face altceva decât să informeze reclamanta că Serviciul Juridic al Comisiei a fost sesizat și că aceasta consideră că nu este posibil să fi fost încălcată Legea din 19 decembrie 2003, și să conteste existența oricărei instrucțiuni adresate personalului Brink's. Prin urmare, aceasta este lipsită de efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantei, a cărei situație juridică nu a modificat-o deloc în mod distinct.

67 În ceea ce privește scrisoarea Comisiei din 14 decembrie 2005, trebuie arătat că aceasta cuprinde două aspecte distincte. Prin această scrisoare, Comisia, pe de o parte, informează reclamanta că refuză să îi comunice componența exactă a comisiei de evaluare și, pe de altă parte, precizează motivarea deciziei de respingere.

68 În ceea ce privește refuzul de comunicare a componenței comisiei de evaluare, trebuie amintit că, pe de o parte, Regulamentul nr. 1049/2001 se aplică oricărei cereri de acces la documentele instituțiilor formulate în scris și că, pe de altă parte, articolul 3 litera (a) din acest regulament definește documentul ca fiind „orice conținut, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat sub formă electronică, înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală) privind un subiect referitor la politicile, activitățile și deciziile care țin de competența instituției". Cererea de informații suplimentare privind componența comisiei de evaluare formulată de reclamantă în corespondența sa din 8 decembrie 2005 constituie, așadar, o cerere de acces la un document în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001.

69 Procedura de acces la documentele Comisiei, reglementată de articolele 6-8 din Regulamentul nr. 1049/2001, precum și de articolele 2-4 din anexa la Decizia 2001/937/CECO, CE, Euratom a Comisiei din 5 decembrie 2001 de modificare a regulamentului său de procedură (JO L 345, p. 94, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 148), se desfășoară în două etape. În primul rând, solicitantul trebuie să adreseze Comisiei o cerere inițială de acces la documente. În principiu, Comisia trebuie să răspundă la cererea inițială în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea respectivei cereri. În al doilea rând, în cazul respingerii în tot sau în parte a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului inițial din partea Comisiei, o cerere de confirmare la secretarul general al Comisiei, cerere la care acesta trebuie, în principiu, să răspundă în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea respectivei cereri. În cazul respingerii în tot sau în parte, solicitantul poate să introducă o acțiune în

justiție împotriva Comisiei sau să formuleze o plângere adresată Ombudsmanului, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 230 CE și 195 CE.

70 Potrivit jurisprudenței, din aplicarea coroborată a articolelor 3 și 4 din anexa la Decizia 2001/937, precum și a articolului 8 din Regulamentul nr. 1049/2001 reiese că răspunsul la cererea inițială nu constituie decât o primă luare de poziție, care conferă solicitantului posibilitatea de a solicita secretarului general al Comisiei să reexamineze poziția în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2006, Franchet și Byk/Comisia, T-391/03 și T-70/04, Rec., p. II-2023, punctul 47, și Hotărârea Tribunalului din 5 iunie 2008, Internationaler Hilfsfonds/Comisia, T-141/05, nepublicată in Repertoriu, punctele 56 și 109).

71 În consecință, doar măsura adoptată de secretarul general al Comisiei, întrucât are natura unei decizii și înlocuiește integral luarea de poziție precedentă, este susceptibilă să producă efecte juridice de natură să afecteze interesele solicitantului și, prin urmare, să facă obiectul unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 230 CE (a se vedea în acest sens Hotărârea Franchet și Byk/Comisia, punctul 70 de mai sus, punctul 48, și Hotărârea Internationaler Hilfsfonds/Comisia, punctul 70 de mai sus, punctele 57 și 109).

72 În speță, răspunsul cuprins în scrisoarea din 14 decembrie 2005 adresată reclamantei constituie un răspuns inițial al Comisiei, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, prin care aceasta își manifesta intenția de a-i respinge cererea. Acest răspuns inițial conferea reclamantei posibilitatea, cu respectarea termenelor prevăzute, să solicite secretarului general al Comisiei să revizuiască această primă luare de poziție, adoptând o decizie definitivă.

73 Or, reclamanta nu a adresat Comisiei o cerere de confirmare ulterior acestui răspuns inițial. Întrucât numai decizia secretarului general poate fi supusă unei căi de atac, o astfel de cale de atac nu este, în principiu, admisibilă cu privire la scrisoarea din 14 decembrie 2005.

74 Totuși, scrisoarea Comisiei din 14 decembrie 2005 este afectată de un viciu de formă. Astfel, Comisia a omis să informeze reclamanta, după cum îi impune articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, cu privire la dreptul acesteia de a prezenta o cerere de confirmare.

75 Această neregulă are drept consecință să determine admisibilitatea, cu titlu excepțional, a acțiunii în anulare formulate împotriva cererii inițiale. În caz contrar, Comisia s-ar putea sustrage controlului instanței comunitare, datorită unui viciu de formă care îi este imputabil. Or, din jurisprudență reiese că, întrucât Comunitatea Europeană este o comunitate de drept în care instituțiile sunt supuse controlului conformității actelor lor cu tratatul, normele procedurale aplicabile acțiunilor cu care este sesizată instanța comunitară trebuie să fie interpretate în cea mai mare măsură posibilă astfel încât aceste norme să primească o aplicare care să contribuie la îndeplinirea obiectivului de a garanta o protecție jurisdicțională efectivă a drepturilor pe care justițiabilii le au în temeiul dreptului comunitar (a se vedea Hotărârea Curții din 17 iulie 2008, Athinaïki Techniki/Comisia, C-521/06 P, Rep., p. I-5829, punctul 45 și jurisprudența citată). Într-adevăr, cerința unui control jurisdicțional constituie un principiu general al dreptului comunitar care decurge din tradițiile constituționale comune statelor membre și care a fost consacrat la articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (Hotărârea Curții din 15 mai 1986, Johnston, 222/84, Rec., p. 1651, punctul 18, Hotărârea Curții din 27 noiembrie 2001, Comisia/Austria, C-424/99, Rec., p. I-9285, punctul 45, și Hotărârea Curții din 25 iulie 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Consiliul, C-50/00 P, Rec., p. I-6677, punctul 39). În plus, dreptul la o cale de atac eficientă a fost reafirmat de către articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, proclamată la Nisa la 7 decembrie 2000 (JO C 364, p. 1).

76 În rest, scrisoarea din 14 decembrie 2005 nu face decât să precizeze motivarea deciziei de respingere, furnizând informații suplimentare privind evaluarea calitativă a ofertelor. Sub acest aspect, aceasta este lipsită de orice caracter decizional și nu constituie un act atacabil în sensul articolului 230 CE.

77 Din cele de mai sus rezultă că sunt inadmisibile capetele de cerere îndreptate împotriva scrisorilor Comisiei din 7 și din 14 decembrie 2005, cu excepția refuzului de comunicare a componenței comisiei de evaluare.

78 Prin urmare, trebuie să se limiteze obiectul prezentei acțiuni la anularea deciziilor de atribuire și de respingere, precum și a deciziei Comisiei prin care se refuză comunicarea componenței comisiei de evaluare care figurează în scrisoarea din 14 decembrie 2005 și să se declare inadmisibile capetele de cerere îndreptate împotriva pretinsei decizii implicite prin care Comisia ar fi refuzat să revoce deciziile de atribuire și de respingere și împotriva celor două scrisori de răspuns ale Comisiei din 7 și din 14 decembrie 2005, cu excepția refuzului de comunicare a componenței comisiei de evaluare.

2. *Cu privire la fond*

79 Reclamanta invocă șapte motive în susținerea acțiunii sale în anulare, și anume încălcarea principiului egalității de tratament întrucât Comisia nu a prevăzut în caietul de sarcini preluarea contractelor de muncă ale agenților repartizați de către reclamantă pentru executarea contractului de supraveghere, încălcarea dispozițiilor Legii din 19 decembrie 2003 și a Directivei 2001/23, pe care o transpune, încălcarea principiului egalității de tratament prin faptul deținerii de către intervenientă a unor informații privilegiate, încălcarea deciziei Comisiei din 28 mai 2004 și a normelor de concurență, încălcarea obligației de motivare, a principiului transparenței și a dreptului de acces la documentele instituțiilor, încălcarea normelor privind achizițiile și a caietului de sarcini în ceea ce privește evaluarea criteriului referitor la formarea de bază ca persoană care acordă primul ajutor sau ca pompier voluntar și existența unei erori vădite de apreciere, precum și încălcarea principiului transparenței și a dreptului de acces la documentele instituțiilor.

80 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că toate motivele reclamantei, cu excepția celui de al șaptelea, vizează, în ceea ce privește capetele de cerere admisibile ale reclamantei,

obținerea anulării deciziilor de atribuire și de respingere. Al șaptelea motiv este formulat în susținerea cererii de anulare a scrisorii Comisiei din 14 decembrie 2005.

81 În ceea ce privește primele șase motive care vizează anularea deciziilor de atribuire și de respingere, Tribunalul consideră oportun să examineze în primul rând legalitatea deciziei de atribuire.

82 Primul motiv presupune că, în lipsa aplicabilității Legii din 19 decembrie 2003, Comisia, în temeiul principiului egalității de tratament, ar fi trebuit să impună noului ofertant câștigător preluarea tuturor contractelor de muncă ale salariaților reclamantei. Prin urmare, acest motiv prezintă un caracter subsidiar față de al doilea motiv, astfel încât trebuie examinat în primul rând al doilea motiv.

a) Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor Legii din 19 decembrie 2003, care transpune Directiva 2001/23

83 Prezentul motiv se împarte în două aspecte întemeiate, pe de o parte, pe neregularitatea ofertei prezentate de Group 4 Falck și, pe de altă parte, pe nelegalitatea caietului de sarcini al Comisiei.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe neregularitatea ofertei prezentate de Group 4 Falck

— Argumentele părților

84 Reclamanta pretinde că, în cazul în care Legea din 19 decembrie 2003 și Directiva 2001/23 pe care o transpune se aplică în prezenta cauză, rezultă din acest fapt că oferta făcută de Group 4 Falck este neconformă legii întrucât nu conține obligația de a prelua contractele de muncă ale agenților societății Brink's care sunt repartizați pentru executarea contractului de supraveghere atribuit de Comisie.

85 Aceasta arată că, într-o corespondență din 14 decembrie 2005 adresată reclamantei, Group 4 Falck și-a exprimat intenția de a nu respecta Legea din 19 decembrie 2003, întrucât Group 4 Falck explică în această corespondență că nu ar fi dispusă să angajeze decât aproximativ 40 de persoane cu prioritate dintre foștii salariați ai Brink's. Aceasta subliniază că, la data de 31 martie 2006, Group 4 Falck preluase 56 din cei 173 de salariați pe care Brink's îi repartizase pentru executarea contractului.

86 Prin urmare, reclamanta consideră că Group 4 Falck a încălcat legislația luxemburgheză și Directiva 2001/23 pe care o transpune, prin faptul că nu a preluat decât o parte din foștii salariați ai reclamantei, fără a păstra drepturile acestora. Refuzul Comisiei de a revoca decizia de atribuire, în pofida elementelor aduse la cunoștința sa de către reclamantă, ar fi, așadar, nelegal.

87 Comisia contestă aplicabilitatea legii invocate de reclamantă pentru motivul că niciun transfer al unei întreprinderi nu a intervenit în speță. În subsidiar, aceasta arată că, și în cazul în care a avut loc un transfer al unei întreprinderi, nu putea să aibă cunoștință de acest fapt la momentul pregătirii cererii de ofertă.

88 Group 4 Falck susține poziția Comisiei cu privire la neaplicabilitatea Legii din 19 decembrie 2003. De asemenea, aceasta arată că, având în vedere că preluarea unei părți esențiale a personalului este o condiție determinantă în realizarea unui transfer al unei întreprinderi și că o astfel de preluare nu era impusă de caietul de sarcini, Directiva 2001/23 nu putea să se aplice *a priori*.

— Aprecierea Tribunalului

89 Potrivit articolului 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2001/23, transpus în dreptul luxemburghez prin articolul 1 din Legea din 19 decembrie 2003 invocată de către reclamantă, respectiva directivă „se aplică în cazul oricărui transfer al unei întreprinderi, unități sau al unei părți de întreprindere sau de unitate către un alt angajator, ca rezultat al unei cesiuni convenționale sau al unei fuziuni”.

90 Potrivit alineatului (1) litera (b) al aceluiași articol, „se consideră transfer în sensul prezentei directive cel al unei unități care își menține identitatea, înțeleasă ca ansamblu organizat de mijloace, care are obiectivul de a desfășura o activitate economică, indiferent dacă acea activitate este centrală sau auxiliară”.

91 Potrivit jurisprudenței Curții, criteriul decisiv pentru stabilirea existenței unui transfer în sensul Directivei 2001/23 este acela dacă entitatea în cauză își păstrează identitatea, ceea ce rezultă în special din continuarea efectivă a exploatării sau din reluarea acesteia (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Curții din 18 martie 1986, Spijkers, 24/85, Rec., p. 1119, punctele 11 și 12, și Hotărârea Curții din 11 martie 1997, Süzen, C-13/95, Rec., p. I-1259, punctul 10).

92 Simpla împrejurare că serviciul furnizat de fostul și de noul titular al contractului de achiziție este similar nu permite să se conchidă în sensul unui transfer al unei entități economice între întreprinderile succesive. O astfel de entitate nu poate fi redusă la activitatea care îi este încredințată. Identitatea sa reiese și din alte elemente, cum ar fi personalul din care este constituită, încadrarea acestuia, organizarea muncii, metodele

de exploatare sau, dacă este cazul, mijloacele de exploatare aflate la dispoziția sa (Hotărârea Curții din 10 decembrie 1998, Hidalgo și alții, C-173/96 și C-247/96, Rec., p. I-8237, punctul 30).

93 Astfel, în măsura în care, într-un sector cum este cel al serviciilor de pază, în care activitatea se bazează în mod esențial pe mâna de lucru, o colectivitate de lucrători reunită în mod durabil pentru o activitate comună poate corespunde unei entități economice, o astfel de entitate este susceptibilă să își mențină identitatea ulterior transferului acesteia atunci când noul ofertant câștigător al contractului de achiziție nu se limitează la continuarea activității în cauză, ci preia de asemenea o parte esențială, în termeni de număr și de competențe, a efectivelor pe care predecesorul său le repartiza în trecut pentru această sarcină (Hotărârea Hidalgo și alții, punctul 92 de mai sus, punctul 32).

94 Din cele de mai sus rezultă că, în speță, existența unui transfer al unei întreprinderi între fostul și noul titular al contractului de achiziție depindea de preluarea eventuală de către noul ofertant câștigător a unei părți esențiale, în termeni de număr și de competențe, a efectivelor pe care reclamanta le repartiza pentru executarea contractului. În consecință, Comisia nu putea, nici în momentul publicării cererii de ofertă și nici la data deciziei de atribuire, să cunoască dacă erau îndeplinite condițiile de fapt necesare pentru existența unui transfer al unei întreprinderi determinând aplicarea Legii din 19 decembrie 2003 care transpune Directiva 2001/23.

95 Pe de altă parte, corespondența din 14 decembrie 2005 invocată de reclamantă, în care Group 4 Falck și-a manifestat intenția de a recruta 40 de persoane suplimentare cu prioritate dintre salariații societății Brink's repartizați pentru executarea contractului de achiziție al cărui titular era aceasta, nu exprimă decât o intenție. Aceasta nu poate fi asimilată cu preluarea unei părți esențiale, în termeni de număr și competențe, a efectivelor (în număr de 173) pe care Brink's le repartiza pentru contractul de achiziție în litigiu, și anume condiției impuse de jurisprudență pentru existența unui transfer al unei întreprinderi (a se vedea în acest sens Hotărârea Hidalgo și alții, punctul 92 de mai sus, punctul 32).

96 În plus, această intenție a fost exprimată ulterior depunerii ofertei de către Group 4 Falck și deciziei de atribuire. Or, în cadrul unei acțiuni în anulare întemeiate pe articolul 230 CE, legalitatea actului comunitar vizat trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului (Hotărârea Franța/Comisia, punctul 42 de mai sus, punctul 7, Hotărârea Tribunalului din 25 iunie 1998, British Airways și alții/Comisia, T-371/94 și T-394/94, Rec., p. II-2405, punctul 81, și Hotărârea Tribunalului din 14 ianuarie 2004, Fleuren Compost/Comisia, T-109/01, Rec., p. II-127, punctul 50) și de informațiile de care instituția autoare a actului putea să dispună în momentul adoptării acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 24 septembrie 2002, Falck și Acciaierie di Bolzano/Comisia, C-74/00 P și C-75/00 P, Rec., p. I-7869, punctul 168). Astfel, reclamanta nu poate invoca în fața instanței comunitare elemente de fapt ulterioare deciziei de atribuire sau de care Comisia nu putea să aibă cunoștință la data adoptării acesteia. Situația este identică și în cazul susținerii reclamantei potrivit căreia, la 31 martie 2006, Group 4 Falck ar fi preluat 56 din cei 173 de salariați pe care Brink's i-a repartizat pentru executarea contractului de achiziții în litigiu.

97 Prin urmare, trebuie să se conchidă că împrejurările de fapt necesare pentru existența unui transfer al unei întreprinderi nu erau reunite în momentul depunerii ofertei de către Group 4 Falck la 12 octombrie 2005, și nici în momentul adoptării deciziei de atribuire.

98 Pe de altă parte, nu trebuie să se răspundă la critica formulată de reclamantă cu privire la nelegalitatea refuzului Comisiei de a revoca decizia de atribuire, ținând seama de lipsa unei decizii implicite de refuz și de inadmisibilitatea capetelor de cerere ale reclamantei privind anularea scrisorilor Comisiei din 7 și din 14 decembrie 2005, cu excepția refuzului de comunicare a componenței comisiei de evaluare.

99 În consecință, trebuie să se considere că argumentul reclamantei nu poate fi admis.

100 Din cele de mai sus rezultă că prezentul aspect trebuie respins.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe nelegalitatea caietului de sarcini al Comisiei

— Argumentele părților

101 Reclamanta reproșează Comisiei că nu a inclus în caietul de sarcini remis ofertanților lista cu salariații săi și condițiile din contractul acestora. În lipsa unei astfel de liste, ar fi fost imposibil ca una dintre ofertele depuse de ceilalți ofertanți să cuprindă preluarea respectivilor salariați.

102 Comisia consideră că și în situația în care s-ar presupune că existența unui transfer al unei întreprinderi ar fi reală, nu s-ar putea deduce din aceasta o obligație pentru autoritatea contractantă de a impune în caietul de sarcini preluarea contractelor de muncă.

— Aprecierea Tribunalului

103 În temeiul principiilor bunei administrări și cooperării loiale între instituțiile comunitare și statele membre, instituțiile sunt ținute să se asigure că, prin condițiile prevăzute în cererea de ofertă, ofertanții potențiali nu sunt încurajați să încalce legislația națională aplicabilă activității lor (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2000, AICS/Parlamentul European, T-139/99, Rec., p. II-2849, punctul 41).

104 În speță, lipsa din caietul de sarcini a unei liste cu salariații societății Brink's nu poate fi considerată ca încurajând ofertanții sau ofertantul câștigător să încalce legislația națională privind menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului unei întreprinderi. Comisia nu a impus în caietul de sarcini vreo condiție care ar determina în mod necesar încălcarea Legii din 19 decembrie 2003, făcând imposibilă orice preluare a contractelor de muncă în ipoteza unui transfer al unei întreprinderi.

Singurele condiții din caietul de sarcini privind personalul, și anume cerința unei experiențe profesionale minime de un an, de trei ani sau de cinci ani în funcție de postul ocupat și cerința potrivit căreia cel puțin 10 % din agenții de securitate trebuie să posede o formare de bază ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar, nu împiedicau respectarea unei eventuale obligații care rezultă din Legea din 19 decembrie 2003 de a prelua contratele de muncă ale agenților pe care Brink's i-a repartizat pentru executarea contractului de supraveghere.

105 Pe de altă parte, caietul de sarcini prevedea în mod expres că ofertantul câștigător al contractului de achiziție trebuia, în momentul semnării contractului, să fie în conformitate cu reglementarea în vigoare în Luxemburg, invitând astfel ofertanții să se asigure că respectau legislația națională în vigoare.

106 Din cele de mai sus rezultă că trebuie respinsă critica formulată de reclamantă cu privire la lipsa din caietul de sarcini a unei liste cu salariații acesteia.

b) Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament aplicat în cazul contractelor de achiziții publice

Argumentele părților

107 Potrivit reclamantei, Comisia, prin faptul că a impus o vechime minimă de un an, a plasat-o într-o situație defavorabilă în măsura în care, atribuindu-i-se contractul de achiziție încă din anii '70, aceasta angajează un mare număr de salariați a căror vechime în muncă este mai mare de un an, ceea ce reprezintă o sarcină salarială sigură pe care alți ofertanți nu trebuiau să o integreze în ofertele lor. În cazul în care preluarea în totalitate a contractelor de muncă ale salariaților Brink's repartizați pentru contractul de achiziție în litigiu, cu menținerea drepturilor acestora, nu era obligatorie pentru noul ofertant

câștigător, Comisia ar fi trebuit, așadar, să o facă obligatorie pentru a evita o astfel de încălcare a principiului egalității de tratament.

108 Reclamanta consideră că impunerea preluării contractelor de muncă nu ar fi împiedicat ceilalți ofertanți să propună prețuri inferioare, prin optimizarea altor aspecte ale ofertelor lor.

109 În opinia Comisiei, condiția unei experiențe profesionale de minimum un an pentru agenți este o cerință realistă și adaptată specificității misiunii de supraveghere a clădirilor sale, care, pe de altă parte, a contribuit la deschiderea cât mai largă cu putință a pieței către concurență.

110 Aceasta adaugă că impunerea unei experiențe profesionale minime mai mari, pentru a lua în considerare constrângerile salariale cu care se confruntă Brink's, ar fi fost discriminatorie față de ceilalți ofertanți.

111 Pe de altă parte, Comisia consideră că nu era abilitată de dreptul luxemburghez să impună preluarea contractelor de muncă.

Aprecierea Tribunalului

112 Potrivit articolului 89 alineatul (1) din Regulamentul financiar, toate contractele de achiziții publice finanțate integral sau parțial din buget respectă principiile transparenței, proporționalității, egalității de tratament și nediscriminării.

113 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, autoritatea contractantă are obligația, la fiecare fază a unei proceduri de cerere de ofertă, de a respecta principiul egalității de tratament față de ofertanți și, pe cale de consecință, de a respecta egalitatea de șanse a tuturor ofertanților (Hotărârea Curții din 29 aprilie 2004, Comisia/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Rec., p. I-3801, punctul 108, Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 1998, Embassy Limousines & Services/Parlamentul European, T-203/96, Rec., p. II-4239, punctul 85, și Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2007, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-250/05, nepublicată in Repertoriu, punctul 45).

114 Principiul egalității de tratament între ofertanți, care are ca obiectiv favorizarea dezvoltării unei concurențe corecte și efective între întreprinderile participante la o achiziție publică, impune ca toți ofertanții să dispună de aceleași șanse în elaborarea ofertelor lor și presupune, prin urmare, ca acestea să fie supuse acelorași condiții pentru toți competitorii (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2008, European Network/Comisia, T-332/03, nepublicată in Repertoriu, punctul 125 și jurisprudența citată).

115 În ceea ce privește principiul transparenței, care constituie corolarul principiului egalității de tratament, acesta are ca scop, în esență, să garanteze că este înlăturat riscul de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Acesta presupune ca toate condițiile și modalitățile procedurii de atribuire să fie formulate clar, precis și univoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini (Hotărârea Comisia/CAS Succhi di Frutta, punctul 113 de mai sus, punctul 111).

116 În același sens, articolul 131 alineatul (1) primul paragraf din normele de aplicare prevede că „[s]pecificațiile tehnice trebuie să permită accesul egal al candidaților și ofertanților și să nu aibă ca efect crearea unor obstacole nejustificate în calea ofertării competitive”.

117 În speță, reclamanta pretinde că, prin impunerea în caietul de sarcini a unei experiențe profesionale minime de un an, cererea de ofertă nu permite să se asigure egalitatea de tratament față de ofertanți.

118 Trebuie să se constate că se aplică fără distincție tuturor ofertanților condiția unei experiențe profesionale în domeniul pazei de minimum un an pentru agenți, condiție prevăzută la punctul 21 din caietul de sarcini.

119 Pe de altă parte, această condiție a fost formulată în mod clar, precis și univoc.

120 În plus, cerința unei experiențe profesionale de minimum un an nu pare să fie necorespunzătoare din perspectiva misiunilor de supraveghere care trebuie îndeplinite în cadrul executării contractului. Trebuie să se observe că, pentru posturile de responsabil de obiectiv aflat sub pază și de șef de echipă, caietul de sarcini impunea o experiență profesională minimă de cinci ani în domeniul pazei, din care cel puțin doi ani ca responsabil de echipe de pază, și o experiență profesională de minimum trei ani pentru operatorii de centre de control de securitate. Dispozițiile caietului de sarcini referitoare la experiența profesională a agenților arată, așadar, intenția autorității contractante de a adapta cerințele privind experiența profesională la caracteristicile postului ce urmează a fi ocupat.

121 În rest, reclamanta nu contestă că cerința unei experiențe profesionale minime de un an era perfect adaptată la caracteristicile sarcinii de îndeplinit.

122 În orice caz, Comisia, astfel cum subliniază reclamanta, prin impunerea unei experiențe profesionale mai mari de un an, ar fi contribuit la reducerea numărului de ofertanți potențiali și, astfel, ar fi restrâns dezvoltarea unei concurențe efective, fără ca aceasta să fie justificată de necesitățile misiunii. O astfel de condiție ar fi constituit un obstacol nejustificat în calea ofertării competitive în sensul articolului 131 din normele de aplicare.

123 De asemenea, trebuie arătat că Directiva 2001/23, transpusă în dreptul luxemburghez prin Legea din 19 decembrie 2003, are un domeniu de aplicare determinat. Din moment ce condițiile de transfer al unei întreprinderi nu erau reunite (a se vedea punctele 89-97

de mai sus), nu era de competența Comisiei să impună preluarea contractelor de muncă. Într-adevăr, Comisia nu are competența de a obliga o societate să transfere contractele sale de muncă și nici chiar să angajeze persoane pe care aceasta nu le-a ales.

124 Prin urmare, trebuie să se conchidă în sensul că nu era de competența Comisiei, în temeiul principiului egalității de tratament față de ofertanți, să impună o experiență profesională minimală mai mare de un an și nici să impună preluarea agenților repartizați de Brink's pentru executarea contractului de achiziție. Așadar, prezentul motiv trebuie respins.

c) Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament aplicat contractelor de achiziții publice, care rezulta din deținerea de informații privilegiate de către Group 4 Falck în momentul depunerii ofertei sale

Argumentele părților

125 Reclamanta consideră că Group 4 Falck dispunea de informații privilegiate în ceea ce o privește, care au putut să o ajute și să o avantajeze în pregătirea ofertei sale. Ar rezulta de aici o încălcare a principiului egalității de tratament, în special a egalității de tratament față de ofertanți.

126 Aceste informații esențiale ar fi fost transmise de Securicor Luxembourg – devenită Brink's – către fosta sa societate-mamă cu ocazia fuziunii dintre Group 4 Falck A/S și Securicor, cu scopul de a răspunde solicitărilor de informații suplimentare formulate de Comisie ca urmare a notificării privind concentrarea. Ar fi vorba în special despre cifrele de afaceri pe clienți și pe activități, despre date privind contractele, despre liste de clientelă, despre informații privind persoanele de contact, precum și despre analize privind prețurile, costurile, marjele și profiturile. Chiar dacă s-ar presupune că, în mod legitim, Comisia a putut ignora acest fapt cu ocazia adjudecării, aceasta ar fi trebuit să

revoce decizia de atribuire din moment ce a fost informată în acest sens de reclamantă printr-o corespondență din 5 decembrie 2005.

127 Reclamanta subliniază că dispozitivul de izolare („ring fencing"), prevăzut în decizia Comisiei din 28 mai 2004 cu scopul de a se asigura că Group 4 Falck nu poate obține și utiliza secrete de afaceri, know-how, informații comerciale și orice altă informație confidențială privind activele cedate, nu a fost pus în aplicare decât începând de la data acestei decizii.

128 Comisia consideră că principiul egalității de tratament față de ofertanți nu este încălcat prin simplul fapt că unul dintre ofertanți dispune de anumite informații, chiar și privilegiate, de care nu dispun ceilalți ofertanți. Aceasta consideră că nu este obligată să verifice în mod sistematic dacă informațiile de care dispun ofertanții sunt de natură confidențială.

129 Comisia precizează că nu a avut niciun motiv să creadă, în momentul atribuirii contractului de achiziție, că ofertantul câștigător dispunea de astfel de informații, un dispozitiv de izolare fiind instituit ca urmare a deciziei Comisiei din 28 mai 2004. În opinia acesteia, reclamanta nu a demonstrat că Group 4 Falck a beneficiat de informații privilegiate.

130 Intervenienta susține că nu a obținut niciodată informații privind reclamanta sau achiziția publică în litigiu de la societatea-mamă, Group 4 Falck A/S, sau de la societatea înființată în urma fuziunii celor două grupuri, societatea Group 4 Securicor plc, nici înainte, nici ulterior fuziunii. Aceasta arată că, în orice caz, informațiile care ar fi fost transmise, după cum afirmă reclamanta, erau prea generale pentru a putea să prezinte vreo utilitate în cadrul acestei oferte, în măsura în care acestea nu conțineau date esențiale, precum detalierea cheltuielilor (salarii, rata de absenteism, cheltuielile cu încadrarea și cu formarea profesională) și marja de profit privind contractul de achiziții publice în cauză. În plus, aceste informații ar fi vechi și depășite, având în vedere schimbările intervenite în urma integrării reclamantei în grupul Brink's Inc. și diferențele importante dintre cererea de ofertă actuală și cea precedentă (redefinirea

categoriilor de agenți și a misiunilor care le sunt încredințate, obligații noi privind formarea și constrângerile extinse în ceea ce privește materialul).

Aprecierea Tribunalului

131 Trebuie să se stabilească dacă Group 4 Falck deținea informații confidențiale care au putut să îl avantajeze în mod semnificativ în pregătirea ofertei sale. Aceasta impune să se dovedească, pe de o parte, că informații esențiale de această natură au fost transmise de către reclamantă cu ocazia notificării concentrării și, pe de altă parte, că aceste informații au fost ulterior comunicate societății Group 4 Falck de societatea-mamă a acesteia și au fost utilizate de Group 4 Falck cu ocazia pregătirii ofertei sale.

132 Reclamanta pretinde că a transmis informații esențiale fostei sale societăți-mamă, Securicor, informații de care ar fi beneficiat Group 4 Falck. Aceasta a prezentat, în anexă la cerere, o serie de mesaje electronice adresate între 5 martie 2004 și 26 aprilie 2004 către Securicor, mesaje care conțin în special informații privind piața activității de pază în Luxemburg, cifrele de afaceri generate de cele mai importante 10 contracte ale reclamantei (printre care figurează în primul rând paza clădirilor Comisiei) și structura costurilor, directe și indirecte, ale activității sale de pază. Printre informațiile transmise figurează și date sociale, cum ar fi rata medie a concediilor medicale constatate sau importanța orelor suplimentare, precum și rata de marjă referitoare la activitatea de pază desfășurată de reclamantă.

133 Aceste informații, referitoare la ansamblul activității de pază desfășurate de reclamantă și nu la achiziția în litigiu, nu sunt de natură să avantajeze în mod semnificativ ofertantul reținut, întrucât acestea nu permit să se calculeze cu precizie prețul ofertei depuse de reclamantă.

134 Pe de altă parte, reclamanta nu aduce niciun element de probă în susținerea afirmației sale potrivit căreia aceste informații ar fi fost transmise către Group 4 Falck de societatea-mamă a acesteia și utilizate de Group 4 Falck cu ocazia pregătirii ofertei sale, cu încălcarea declarațiilor de confidențialitate semnate de salariații Group 4 Falck, în aplicarea deciziei Comisiei din 28 mai 2004.

135 De asemenea, trebuie arătat că reclamanta și intervenienta nu sunt singurele întreprinderi care au depus oferte. Chiar dacă s-ar presupune că respectivele informații au fost în posesia ofertantului reținut, ar fi fost riscant pentru acesta să își formuleze oferta exclusiv în funcție de cea a reclamantei, care nu era decât una dintre cele șase ofertante, bazându-se pe date din 2004 și anterioare preluării societății Securicor Luxembourg – devenită Brink's – de către grupul Brink's, care ar fi putut introduce între timp modificări importante în administrarea întreprinderii.

136 Din cele de mai sus rezultă că reclamanta nu a demonstrat nici că a transmis, cu ocazia notificării operațiunii de concentrare, informații confidențiale de natură să avantajeze Group 4 Falck în pregătirea ofertei sale, nici că astfel de informații au fost transmise către Group 4 Falck de societatea-mamă a acesteia și că au fost utilizate de ofertantul reținut în cadrul cererii de ofertă.

137 Prin urmare, prezentul motiv trebuie respins.

d) Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea deciziei Comisiei din 28 mai 2004

Argumentele părților

138 Prin prezentul motiv, reclamanta arată că decizia de atribuire este nelegală pentru motivul că aceasta încalcă decizia Comisiei din 28 mai 2004.

139 Decizia Comisiei din 28 mai 2004 a autorizat fuziunea între Group 4 Falck A/S și Securicor sub rezerva cesionării unui anumit număr de active, printre care figura Securicor Luxembourg, cedată grupului Brink's. Potrivit reclamantei, atribuirea către Group 4 Falck a contractului de achiziție în litigiu deținut anterior de Brink's ar avea ca efect să permită societății Securicor să recupereze cotele de piață și activele cedate în cadrul fuziunii. Pe de altă parte, această recuperare ar fi fost permisă prin deținerea de informații confidențiale obținute de grupul Group 4 Securicor cu ocazia notificării privind concentrarea.

140 Comisia contestă orice încălcare a deciziei sale din 28 mai 2004, în special a angajamentelor luate de Group 4 Falck A/S și de Securicor pentru a obține o decizie de compatibilitate a concentrării cu piața comună.

141 Comisia subliniază că nu a fost încălcat angajamentul 10 din decizie, potrivit căruia Group 4 Falck Securicor nu trebuia să solicite în mod activ clienții societăților cedate pentru o perioadă de șase luni de la cesiune. Astfel, depunerea ofertei Group 4 Falck a avut loc la 12 octombrie 2005, și anume ulterior termenului de șase luni de la cesiune, care a intervenit la 4 martie 2005.

142 Potrivit angajamentului 9 din decizia Comisiei din 28 mai 2004, Group 4 Falck ar fi fost de asemenea obligată să nu obțină și să nu utilizeze informații confidențiale privind reclamanta. Or, în opinia Comisiei, Group 4 Falck nu a putut să încalce acest angajament având în vedere dispozitivul de izolare instituit cu ocazia operațiunii de concentrare, astfel cum atestă raportul mandatarului însărcinat cu controlul respectării angajamentelor luate. Comisia consideră că reclamanta nu aduce nicio dovadă pentru a demonstra că angajamentele luate au fost încălcate.

143 În memoriul în replică, reclamanta precizează că dispozitivul de izolare nu a fost instituit decât ulterior adoptării deciziei Comisiei din 28 mai 2004 și că nu vizează decât informațiile transmise după această adoptare, în timp ce informațiile confidențiale privind contractul de achiziții publice în litigiu au fost transmise înainte de această dată.

144 Aceasta mai afirmă că, în cazul în care calendarul prevăzut în anunțul de intenție ar fi fost respectat, Group 4 Falck nu ar fi fost autorizat să participe la procedura de cerere de ofertă, ținând seama de termenul de șase luni prevăzut în angajamentul 10.

145 Comisia subliniază că data publicării anunțului de participare prevăzută în anunțul de intenție nu este decât o estimare, cu caracter indicativ. Comisia explică faptul că elaborarea cererii de ofertă a necesitat mai mult timp decât a fost prevăzut inițial, întrucât aceasta privea diferite organisme ale Comunității.

Aprecierea Tribunalului

146 Argumentul reclamantei potrivit căruia atribuirea contractului de achiziție în litigiu către Group 4 Falck ar conduce la recuperarea de către grupul rezultat în urma fuziunii a cotelor de piață și, așadar, a activelor cedate trebuie respins. Obiectivul cesiunii de active deținute de Securicor pe piața activității de pază în Luxemburg, cesiune impusă prin decizia Comisiei din 28 mai 2004, este acela de a împiedica crearea unei poziții

dominante pe această piață prin respectiva concentrare. Această cesiune nu are ca obiect să interzică grupului rezultat în urma fuziunii să își reconstituie cotele de piață pe piața relevantă, din moment ce această reconstituire a cotelor sale de piață rezultă din libera concurență, situație care se regăsește în speță. Interpretarea făcută de reclamantă cu privire la cesiunea de active impusă prin decizia Comisiei din 28 mai 2004 ar conduce la denaturarea liberei concurențe, blocând în mod definitiv cota de piață deținută de filiala grupului rezultat în urma fuziunii pe piața relevantă.

147 În ceea ce privește încălcarea angajamentului 9 privind interdicția de a obține și de a utiliza informații confidențiale, trebuie să se arate că reclamanta nu aduce niciun element de fapt sau de probă în susținerea afirmației sale potrivit căreia acest angajament a fost încălcat.

148 Nu a fost încălcat nici angajamentul 10 din decizia Comisiei din 28 mai 2004 prin care se interzicea societății Group 4 Falck orice solicitare activă a foștilor clienți ai acesteia (dintre care Comisia face parte) pentru o perioadă de șase luni de la cesiune, și anume până la 4 septembrie 2005. Astfel, în ceea ce privește un contract de achiziție publică ce face obiectul unei cereri de ofertă, numai depunerea formală a unei oferte este susceptibilă să fie considerată solicitare activă. Or, oferta Group 4 Falck a fost depusă la 12 octombrie 2005, ulterior expirării termenului. Nici cererea formulată de Group 4 Falck la 25 martie 2005, prin care solicita să fie informată cu privire la data la care caietul de sarcini va fi disponibil, nici aceea prin care solicita să i se comunice specificațiile cererii de ofertă, depusă la 1 septembrie 2005, nu pot fi considerate solicitare activă în acest context.

149 Pe de altă parte, argumentul reclamantei întemeiat pe decalajul dintre publicarea cererii de ofertă și data prevăzută în anunțul de intenție trebuie respins. Astfel, data indicată în acest anunț nu constituie decât o estimare, care nu are caracter obligatoriu pentru autoritatea contractantă.

150 Din cele de mai sus rezultă că prezentul motiv trebuie respins.

e) Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a principiului transparenței și a dreptului de acces la documentele instituțiilor

Argumentele părților

151 Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat obligația de motivare prevăzută la articolul 253 CE, la articolul 12 alineatul (1) din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50), la articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar și la articolul 149 alineatul (3) din normele de aplicare.

152 Aceasta consideră că faptul de a comunica numai notele atribuite Group 4 Falck și, respectiv, reclamantei înseși pentru fiecare criteriu de atribuire, fără a preciza metoda de evaluare reținută și nici aplicarea practică a acesteia, constituie o motivare insuficientă. Reclamanta amintește că a indicat în mod clar Comisiei, în scrisoarea sa din 8 decembrie 2005, că aprecia ca fiind insuficientă motivarea furnizată de aceasta.

153 Reclamanta consideră că răspunsul furnizat de Comisie în corespondența sa din 14 decembrie 2005, prin care se limita să arate că Group 4 Falck a furnizat suficiente documente probatorii, este inacceptabil pentru o instituție căreia îi incumbă o obligație de transparență.

154 În plus, reclamanta pretinde că, prin faptul că nu i-au fost comunicate documentele furnizate de Group 4 Falck pentru a dovedi informațiile cerute prin caietul de sarcini, Comisia a încălcat dreptul de acces la documentele instituțiilor. Mai mult, acest refuz nu s-ar întemeia pe niciun motiv legitim. În opinia acesteia, Comisia ar fi putut să îi comunice o versiune anonimizată a documentelor.

155 Comisia arată că, din perspectiva jurisprudenței privind întinderea obligației de motivare a actelor în domeniul achizițiilor publice, a motivat îndeajuns deciziile sale de atribuire și de respingere.

156 Aceasta adaugă că, întrucât motivarea sa era suficientă, nu a comunicat documentele probatorii furnizate de Group 4 Falck în cadrul depunerii ofertei sale.

Aprecierea Tribunalului

157 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că reclamanta, în răspunsul său la o întrebare adresată în scris de Tribunal, a confirmat că prin prezentul motiv, în pofida titlului acestuia, se limita la a invoca încălcarea obligației de motivare.

158 Potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă de articolul 253 CE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul (Hotărârea Curții din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, Rec., p. I-1719, punctul 63, Hotărârea Tribunalului din 14 iulie 1995, Koyo Seiko/Consiliul, T-166/94, Rec., p. II-2129, punctul 103, și Hotărârea Tribunalului din 8 mai 1996, Adia Interim/Comisia, T-19/95, Rec., p. II-321, punctul 32).

159 Contrar celor susținute de reclamantă, obligația Comisiei de a motiva respingerea ofertei acesteia nu reiese, în speță, din Directiva 92/50. Astfel cum a fost amintit la punctele 1-3 de mai sus, Regulamentul financiar și normele de aplicare sunt dispozițiile pertinente aplicabile în speță și, mai precis, articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul

financiar și articolul 149 din normele de aplicare, care reglementează obligația de motivare care revine instituției competente în cadrul procedurii de atribuire a contractelor de achiziții publice.

160 Or, din aceste dispoziții, precum și dintr-o jurisprudență constantă, rezultă că autoritatea contractantă își îndeplinește obligația de motivare dacă se limitează, mai întâi, să informeze imediat ofertanții necâștigători cu privire la motivele de respingere a ofertelor acestora și dacă furnizează ulterior ofertanților care au depus o ofertă admisibilă și care fac în acest sens o cerere expresă, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei acceptate, precum și numele ofertantului câștigător într-un termen de 15 zile de la primirea unei cereri scrise (Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-465/04, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 47 și jurisprudența citată).

161 Această manieră de a proceda este conformă cu finalitatea obligației de motivare prevăzută la articolul 253 CE.

162 În consecință, pentru a determina dacă, în speță, Comisia a respectat obligația sa de motivare, trebuie să se examineze deciziile de atribuire și de respingere, precum și scrisorile Comisiei din 5, din 7 și din 14 decembrie 2005, transmise reclamantei ca răspuns la cererile exprese ale acesteia din 1, din 5 și din 8 decembrie 2005, prin care se solicitau informații suplimentare cu privire la deciziile de atribuire și de respingere.

163 În decizia de respingere, Comisia, în conformitate cu articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar, a prezentat motivele pentru care oferta reclamantei a fost respinsă, și anume că respectiva ofertă nu a obținut cea mai bună notă atribuită în urma evaluării finale. De asemenea, aceasta informa reclamanta și cu privire la posibilitatea de a solicita informații suplimentare referitoare la motivele de respingere a ofertei sale și, în măsura admiterii acesteia din urmă, de a obține caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului câștigător.

164 În ceea ce privește scrisorile din 5, din 7 și din 14 decembrie 2005, trebuie arătat de la bun început că, la cererile scrise ale reclamantei din 1, din 5 și din 8 decembrie 2005, Comisia a răspuns cu respectarea termenului maxim de 15 zile calendaristice, termen care curge de la primirea respectivelor cereri, astfel cum este prevăzut la articolul 149 alineatul (3) din normele de aplicare.

165 Scrisoarea din 5 decembrie 2005 era redactată în termenii următori:

„[…]

Caietul de sarcini prevedea atribuirea contractului de achiziție ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, conform metodologiei care este detaliată în acesta.

Ofertantul câștigător al contractului de achiziție care privește cererea de ofertă […] este societatea:

[Group 4 Falck]

[…]

Comparația între evaluarea ofertei dumneavoastră și cea a ofertantului câștigător este detaliată în tabelul de mai jos:

	Group Falck 4	[Brink's]
Evaluare calitativă	30/30	30/30
Evaluare financiară	70/70	68,67/70
Evaluare finală	100/100	98,67/100
RANG	1	2

[…]"

166 Scrisoarea din 14 decembrie 2005, care cuprindea mai multe informații ca răspuns la clarificările solicitate de reclamantă, indica în special:

„[…]

În completarea corespondenței noastre anterioare, vă rugăm să găsiți mai jos informațiile suplimentare în ceea ce privește evaluarea calitativă a ofertelor:

Evaluare calitativă	Group 4 Falck	[Brink's]
Criteriul 26: Organizarea prevăzută pentru a asigura prestațiile ce reprezintă obiectul contractului	10/10	10/10
Criteriul 27: Organizarea prevăzută – termen de punere în aplicare a unui dispozitiv eficient în cazul diverselor manifestații sau evenimente neprevăzute sau al oricărei modificări a dispozitivului de pază	10/10	10/10
Criteriul 28: Formarea de bază ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar	10/10	10/10
TOTAL	30/30	30/30

În ceea ce privește criteriile 26 și 27, descrierile furnizate atât de Brink's, cât și de Group 4 Falck au fost considerate complete și foarte satisfăcătoare. Prin urmare, acestea merită maximul de puncte, conform metodologiei detaliate în caietul de sarcini.

În ceea ce privește criteriul 28, Group 4 Falck a furnizat suficiente documente probatorii care să permită justificarea celor 10 puncte obținute pentru acest criteriu.

Pentru motive de confidențialitate a ofertei concurentului dumneavoastră, nu ne este autorizat să detaliem mai mult conținutul acesteia.

[…]"

167 Trebuie să se constate că, prin precizarea, în aceste scrisori, a numelui ofertantului câștigător, precum și a caracteristicilor și a avantajelor relative pe care oferta reținută le are, în comparație cu oferta reclamantei, din perspectiva criteriilor de atribuire stabilite în caietul de sarcini, Comisia a motivat corespunzător cerințelor legale respingerea ofertei depuse de reclamantă.

168 În primul rând, tabelele furnizate permiteau reclamantei să compare în mod direct, pentru fiecare criteriu, punctele care i-au fost atribuite cu cele obținute de ofertantul reținut, Comisia nelimitându-se la a comunica reclamantei totalul notelor obținute de cele două oferte vizate. În special, primul tabel permitea reclamantei să identifice imediat motivele precise pentru care oferta sa nu a fost aleasă, și anume obținerea unei note inferioare celei obținute de Group 4 Falck în ceea ce privește evaluarea financiară (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 26 februarie 2002, Esedra/Comisia, T-169/00, Rec., p. II-609, punctele 191-193, și Hotărârile Tribunalului din 25 februarie 2003, Strabag Benelux/Consiliul, T-183/00, Rec., p. II-135, punctul 57, și Renco/Consiliul, T-4/01, Rec., p. II-171, punctul 95).

169 În al doilea rând, din scrisoarea din 14 decembrie 2005 reiese de asemenea că oferta reclamantei nu a fost clasată, pentru niciunul dintre cele trei criterii de calitate precizate în caietul de sarcini, într-o poziție mai bună decât oferta reținută. Pe de altă parte, comentariile generale care figurau în această scrisoare în completarea notelor, ofereau precizări cu privire la motivele care au determinat Comisia să atribuie maximul de puncte celor două oferte avute în vedere.

170 În sfârșit, reclamanta nu poate susține în mod valabil că nu a fost informată de Comisie cu privire la metoda de evaluare reținută pentru fiecare criteriu, precum și cu privire la aplicarea practică a acesteia.

171 Astfel, în calitate de destinatar al caietului de sarcini al cererii de ofertă, Brink's era informată tocmai despre metoda de evaluare reținută de Comisie chiar înainte ca

aceasta din urmă să atribuie intervenientei contractul de achiziție în litigiu. Ulterior, scrisoarea Comisiei din 14 decembrie 2005 a oferit acesteia precizările impuse în ceea ce privește modul în care a fost aplicată metoda de evaluare.

172 În ceea ce privește criteriile care figurează la punctele 26 și 27 din caietul de sarcini, acesta din urmă descria metoda de evaluare folosită, amintind în special că o descriere foarte satisfăcătoare a organizării prevăzute, pe de o parte, pentru a asigura de o manieră optimă prestațiile la diferitele obiective și, pe de altă parte, pentru a minimiza termenele de punere în aplicare a unui dispozitiv eficient în cazul diverselor manifestații sau evenimente neprevăzute sau al oricărei modificări a dispozitivului de pază, conducea la obținerea notei maxime, și anume 10 puncte, pentru fiecare dintre cele două criterii. În scrisoarea din 14 decembrie 2005, Comisia a explicat modul în care a aplicat această metodă, indicând reclamantei că descrierile furnizate de Brink's și de Group 4 Falck în cadrul acestor două criterii au fost considerate foarte satisfăcătoare și că, prin urmare, le-a fost atribuit maximul de puncte, în conformitate cu metodologia detaliată în caietul de sarcini.

173 În ceea ce privește criteriul care figurează la punctul 28 din caietul de sarcini, acesta din urmă precizează metoda de evaluare reținută, indicând că ofertei care prezenta cel mai mare procentaj de agenți care au urmat o formare de bază ca persoană care acordă primul ajutor sau ca pompier voluntar urma să i se atribuie maximul de puncte, celorlalte oferte urmând să li se atribuie o notă inferioară proporțional cu diferența dintre acestea și procentajul cel mai ridicat. Atribuirea notei maxime ofertei depuse de reclamantă și celei depuse de ofertantul reținut, adusă la cunoștința reclamantei prin scrisoarea din 14 decembrie 2005, însemna, așadar, că cele două întreprinderi au indicat un procentaj identic. În consecință, aplicarea metodei prevăzute de caietul de sarcini nu necesita, în temeiul obligației de motivare, explicații speciale din partea Comisiei, în plus față de precizările oferite reclamantei ca răspuns la cererea sa de lămuriri privind documentele probatorii furnizate de intervenientă.

174 În ceea ce privește evaluarea financiară a ofertelor, punctul 29 din caietul de sarcini preciza că ofertei care prezenta prețul cel mai mic urma să i se atribuie maximul de puncte, celelalte oferte urmând să obțină o notă invers proporțională. Notele atribuite

ofertei reclamantei și celei depuse de ofertantul reținut se bazează, așadar, pe un raționament matematic a cărui aplicare nu necesita explicații suplimentare din partea Comisiei.

175 Trebuie să se conchidă că, având în vedere aceste informații, Comisia și-a îndeplinit obligația de motivare, astfel cum aceasta este interpretată de jurisprudență.

176 De asemenea, trebuie să se arate că, în cadrul motivării deciziilor de atribuire și de respingere, Comisia nu era obligată să comunice reclamantei documentele furnizate de Group 4 Falck. Astfel, articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar prevede doar că autoritatea contractantă comunică, în urma unei cereri scrise, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului câștigător.

177 Prin urmare, întrucât Comisia nu a încălcat obligația de motivare, prezentul motiv trebuie respins.

f) Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor privind achizițiile, pe nerespectarea caietului de sarcini în ceea ce privește evaluarea criteriului calitativ referitor la formarea de bază ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar a agenților și pe o eroare vădită de apreciere

Argumentele părților

178 Reclamanta afirmă că Group 4 Falk nu dispunea, nici în momentul depunerii ofertei sale, nici în ziua depunerii cererii, de agenții de securitate necesari pentru executarea contractului de achiziție în litigiu. Aceasta susține că, prin urmare, intervenienta nu a

putut să furnizeze documentele probatorii prevăzute la punctul 28 din caietul de sarcini, și anume copiile certificatelor de formare a agenților, pentru a dovedi că 100 % din agenții de securitate avuți în vedere aveau o formare ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar, astfel cum aceasta menționa în oferta sa. Or, potrivit reclamantei, indicarea unui procentaj nedovedit conduce la neregularitatea ofertei și a deciziei prin care i se atribuie contractul de achiziție. Pe acest temei, oferta prezentată de Group 4 Falck ar fi trebuit respinsă.

179 Reclamanta consideră că procentajul indicat de intervenientă în oferta sa ar fi trebuit, cel puțin, să fie redus corespunzător raportului dintre numărul de certificate furnizate de Group 4 Falck și cele depuse de reclamantă, și anume aproximativ 45 % în loc de 100 %.

180 Reclamanta insistă asupra faptului că criteriul care figurează la punctul 28 din caietul de sarcini este un criteriu de atribuire, iar nu un angajament contractual și că procentajul anunțat trebuia să fie verificat și verificabil la data depunerii ofertei.

181 De asemenea, în memoriul în replică și în observațiile sale privind memoriul în intervenție, reclamanta contestă valoarea probatorie a corespondenței expediate de SNCH la 11 octombrie 2005. În opinia reclamantei, documentul respectiv nu putea dovedi că 100 % din agenții de securitate ai Group 4 Falck au beneficiat de formarea necesară, întrucât acesta nu constituie decât o certificare a unui sistem de gestiune a calității care respectă standardul ISO 9001:2000 (denumit în continuare „ISO 9001”), certificare întemeiată pe sondaje și, așadar, supusă riscului eșantionării.

182 Pe de altă parte, reclamanta contestă valoarea probatorie a acestui document pentru motivul că nu conține un destinatar și că nu menționează scopul exact pentru care a fost emis. Totodată, reclamanta consideră că semnatarul documentului nu era împuternicit să creeze obligații în sarcina SNCH, în cadrul căreia acesta nu era nici gerant, nici administrator. Aceasta afirmă că Group 4 Falck ar fi exercitat presiuni asupra auditorilor din cadrul SNCH pentru a obține redactarea scrisorii din 11 octombrie 2005.

183 Reclamanta a anexat la observațiile sale privind memoriul în intervenție mai multe înscrisuri, printre care figurează un mesaj electronic din 18 decembrie 2006 al auditorului din cadrul SNCH care a semnat scrisoarea din 11 octombrie 2005. De asemenea, reclamanta a anexat la observațiile sale cinci atestări provenind de la salariații acesteia, prin care se urmărește să se confirme că reprezentanții SNCH au afirmat, cu ocazia unei reuniuni care a avut loc în clădirile societății Brink's la 6 decembrie 2006, că au redactat scrisoarea din 11 octombrie 2005 din cauza insistenței societății Group 4 Falck. Totodată, reclamanta a propus Tribunalului să procedeze la audierea mai multor salariați aparținând reclamantei care au participat la această reuniune, precum și a doi salariați din cadrul SNCH.

184 Comisia consideră că notarea nu se efectuează în funcție de numărul de certificate furnizate, ci numai din perspectiva procentajului indicat, având în vedere în special că autoritatea contractantă nu poate să determine *a priori* numărul de agenți necesari pentru executarea contractului.

185 Potrivit Comisiei, cele 78 de certificate prezentate de Group 4 Falck dovedesc că, la momentul evaluării ofertei, 100 % din angajații pe care acest ofertant intenționa deja să îi repartizeze pentru acest contract efectuaseră formările impuse. În ceea ce privește atestarea furnizată de SNCH, aceasta dovedea că 100 % din agenții aparținând de Group 4 Falck au urmat o formare ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar în momentul executării contractului, întrucât aceasta atesta că se acorda o formare pentru fiecare nou agent angajat.

186 Comisia arată că interpretarea criteriului privind formarea agenților în sensul susținut de Brink's ar conduce la a impune ofertanților să dispună deja în cadrul personalului lor de totalitatea agenților necesari pentru executarea contractului. Ar rezulta de aici o inegalitate de tratament a ofertanților, care ar destina în mod inevitabil contractul în litigiu contractantului al cărui contract expiră.

187 Intervenienta arată că, prin furnizarea a 78 de certificate de formare, a prezentat un număr de certificate egal cu numărul de agenți menționat la punctul 22 din caietul de sarcini. În ceea ce privește ceilalți agenți care ar putea fi repartizați pentru contractul de achiziție și care nu sunt menționați la punctul 22 din caietul de sarcini, Group 4 Falck ar

fi prezentat atestarea furnizată de SNCH, care dovedea de o manieră globală formarea lor în materie de prim ajutor și de luptă împotriva incendiilor.

188 Potrivit intervenientei, atestarea din partea SNCH pe care a furnizat-o permite să se dovedească faptul că se asigură personalului operațional o formare inițială în domeniul primului ajutor și al luptei împotriva incendiilor, în conformitate cu standardul ISO 9001, a cărui respectare este atestată de un prim certificat, el însuși eliberat de SNCH în urma mai multor proceduri de audit desfășurate în cadrul Group 4 Falck.

189 Intervenienta a contestat admisibilitatea noilor înscrisuri prezentate de reclamantă în observațiile acesteia privind memoriul în intervenție în temeiul articolului 48 din Regulamentul de procedură. În subsidiar, aceasta a depus în ședință noi înscrisuri ca răspuns la cele depuse de reclamantă.

Aprecierea Tribunalului

— Cu privire la admisibilitatea propunerilor de probe noi prezentate de reclamantă și de intervenientă

190 Potrivit articolului 48 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, părțile mai pot propune probe în sprijinul afirmațiilor lor atât în cadrul replicii, cât și al duplicii, însă trebuie în acest caz să indice motivele care au determinat întârzierea cu care s-au propus probele. Totuși, potrivit jurisprudenței, proba contrară și completarea probatoriului solicitat ca urmare a unei probe contrare a părții adverse în memoriul acesteia în apărare nu sunt vizate de norma de decădere prevăzută la articolul 48 alineatul (1) din Regulamentul de procedură. Astfel, această dispoziție se referă la propunerile de probe noi și trebuie citită în lumina articolului 66 alineatul (2) din respectivul regulament, care prevede expres că proba contrară și completarea probatoriului solicitat sunt admisibile (Hotărârea Curții din 17 decembrie 1998,

Baustahlgewebe/Comisia, C-185/95 P, Rec., p. I-8417, punctele 71 și 72, și Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2007, Comisia/Trends, T-448/04, nepublicată in Repertoriu, punctul 52).

191 În speță, prezentarea de către reclamantă a mesajului electronic din partea SNCH din 18 decembrie 2006, a mesajului electronic al directorului juridic al Brink's din aceeași zi, a atestărilor testimoniale ale salariaților acesteia care au asistat la reuniunea din 6 decembrie 2006, precum și a înscrisurilor K1-K4, referitoare la standardul ISO 9001 și la SNCH, constituie o propunere de probă contrară care vizează să răspundă la înscrisurile prezentate în memoriul în intervenție de către intervenientă pentru a demonstra forța probatorie a documentului din 11 octombrie 2005 emis de SNCH, și anume statutul SNCH și al Societății naționale de control tehnic, Regulamentul Marelui Ducat din 28 decembrie 2001 privind stabilirea unui sistem de acreditare a organismelor de certificare și de inspecție, precum și a laboratoarelor de încercări și privind înființarea unui oficiu luxemburghez de acreditare și de supraveghere, a unui comitet de acreditate și a unei liste naționale de auditori de calitate și tehnici (Mém. A 2002, p. 94) și certificatul ISO 9001 din 14 februarie 2005 al Group 4 Falck. Prin urmare, aceasta nu era vizată de norma de decădere prevăzută la articolul 48 alineatul (1) din Regulamentul de procedură și trebuie declarată admisibilă.

192 Înscrisurile prezentate de intervenientă în ședință constau într-o corespondență între intervenientă și SNCH cu privire la valoarea probatorie a corespondenței din 11 octombrie 2005 și la susținerile reclamantei potrivit cărora acest document a fost emis ca urmare a presiunilor exercitate de Group 4 Falck asupra auditorilor din cadrul SNCH. De asemenea, acestea constituie o propunere de probă contrară, care vizează să răspundă observațiilor și înscrisurilor depuse de reclamantă în observațiile sale privind memoriul în intervenție. Acestea sunt, așadar, admisibile.

— Cu privire la fond

193 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în ceea ce privește elementele de luat în considerare pentru adoptarea unei decizii de atribuire a unui contract de achiziție în cadrul unei cereri de ofertă, Comisia dispune de o largă putere de apreciere, iar controlul exercitat de Tribunal trebuie să se limiteze la verificarea respectării regulilor

de procedură și de motivare, a acurateței situației de fapt, precum și a absenței unei erori vădite în aprecierea faptelor și a unui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 23 noiembrie 1978, Agence européenne d'intérims/Comisia, 56/77, Rec., p. 2215, punctul 20, Hotărârea Tribunalului din 24 februarie 2000, ADT Projekt/Comisia, T-145/98, Rec., p. II-387, punctul 147, și Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Comisia, T-148/04, Rec., p. II-2627, punctul 47).

194 Părțile oferă interpretări divergente ale criteriului care figurează la punctul 28 din caietul de sarcini. Prin urmare, trebuie amintit conținutul punctului 28 înainte de a preciza sensul acestui criteriu și, în sfârșit, să fie examinată valoarea probatorie a corespondenței expediate de SNCH la 11 octombrie 2005.

195 Punctul 28 din caietul de sarcini avea următorul cuprins:

„Formare de bază ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar

Condițiile specifice de executare a prestațiilor prevăd că cel puțin 10 % din agenții de securitate trebuie să fie titulari ai unei formări de bază ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar.

– Vă rugăm să indicați aici procentajul de agenți care au urmat aceste formări: … %

– Vă rugăm să transmiteți documentele probatorii care să permită autorității contractante să verifice procentajul anunțat (copie a certificatelor).

Oferta care prezintă procentajul maxim va primi maximul de puncte. Celelalte oferte vor primi o notă invers proporțională."

196 Reclamanta și intervenienta au afirmat că 100 % din agenții lor de securitate aveau o astfel de formare și au obținut 10 puncte fiecare. Reclamanta a prezentat 173 de certificate de formare în susținerea acestui procentaj, în timp ce intervenienta a furnizat 78 de carnete de formare, corespunzătoare salariaților pe care aceasta intenționa deja să îi repartizeze pentru contractul în litigiu și ale căror curriculum vitae au fost transmise în temeiul punctului 22 din caietul de sarcini, precum și o corespondență din partea SNCH din 11 octombrie 2005 prin care se atestă că, în cadrul certificării ISO 9001 a Group 4 Falck, o formare inițială în domeniul primului ajutor și al luptei împotriva incendiilor este asigurată întregului personal, că planurile de formare și de menținere a nivelului de cunoștințe sunt disponibile și că din auditările realizate în 2004 și în 2005 reiese că procedurile stabilite sunt puse în aplicare în mod efectiv.

197 Potrivit reclamantei, erau îndreptățiți să indice un procent de 100 % numai ofertanții în măsură să demonstreze, precum aceasta, că dispun, la data ofertei, de toți agenții de securitate necesari în vederea executării contractului și că totalitatea acestor agenți beneficiază de o formare ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar.

198 Această interpretare nu poate fi admisă. Astfel, aceasta ar conduce, după cum subliniază Comisia, la o încălcare a principiului egalității de tratament față de ofertanți, întrucât ar avantaja titularul actual al contractului de achiziție, singurul care dispune de totalitatea agenților necesari. Or, rezultă din jurisprudență că a impune ca ofertantul să dispună la momentul depunerii ofertei sale de numărul de prepuși necesari ar însemna să se privilegieze ofertantul titular al vechiului contract (Hotărârea TQ3 Travel Solutions Belgium/Comisia, punctul 193 de mai sus, punctul 90). Mai mult decât atât, autorității contractante îi este imposibil să determine în avans numărul de agenți necesari, care este susceptibil să varieze de la un ofertant la altul în funcție de modalitățile de organizare reținute de acesta.

199 Așadar, procentajul care figurează la punctul 28 din caietul de sarcini trebuie interpretat în sensul că se referă la agenții de securitate care vor fi repartizați pentru executarea contractului. Întrucât acest procentaj trebuie să fie dovedit în etapa depunerii ofertei, este legitim să se accepte documente care dovedesc, pe de o parte, că procentajul anunțat corespunde procentajului de agenți care au formarea necesară printre agenții pe care ofertantul era deja obligat să îi identifice potrivit punctului 22 din caietul de sarcini și, pe de altă parte, că o politică de formare a fost stabilită pentru a garanta că fiecărui nou agent recrutat i se va acorda formarea necesară.

200 În ceea ce privește valoarea probatorie a corespondenței expediate de SNCH la 11 octombrie 2005, trebuie arătat că reclamanta a anexat la observațiile sale privind memoriul în intervenție un mesaj electronic din 18 decembrie 2006 din partea auditorului din cadrul SNCH care a semnat scrisoarea din 11 octombrie 2005. Semnatarul acestei corespondențe precizează că scrisoarea din 11 octombrie 2005 nu trebuie considerată nici ca un certificat, nici ca o atestare și că aceasta nu poate dovedi că 100 % din personalul vizat a primit o formare ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar. În consecință, semnificația scrisorii din 11 octombrie 2005 se limitează, potrivit semnatarului acesteia, la a aminti că existența unei politici de formare și punerea efectivă în aplicare a acesteia au fost verificate și certificate în conformitate cu standardul ISO 9001.

201 Trebuie să se constate că scrisoarea emisă de SNCH la 11 octombrie 2005 nu a fost interpretată de Comisie, cu ocazia evaluării ofertei depuse de ofertantul reținut, în sensul că 100 % din agenții Group 4 Falck au urmat, la data depunerii ofertei, formarea necesară. Aceasta a fost utilizată doar pentru a demonstra că o politică de formare exista și era aplicată în mod efectiv. Coroborat cu cele 78 de certificate de formare care atestau că toți agenții pe care Group 4 Falck intenționa deja să îi repartizeze pentru executarea contractului de achiziție în litigiu aveau o astfel de formare, acest element a putut fi considerat, în mod întemeiat, ca fiind de natură să demonstreze că 100 % din agenții de securitate angajați de Group 4 Falck vor beneficia de formarea necesară în momentul executării contractului.

202 Trebuie să se arate că, în ceea ce privește lipsa destinatarului și a precizării obiectului scrisorii din 11 octombrie 2005, caietul de sarcini impunea ca procentajul indicat de

ofertanți să fie demonstrat prin documente probatorii și făcea referire la copii de certificate, fără a impune totuși vreun formalism. Prin urmare, aceste argumente trebuie respinse.

203 În ceea ce privește calitatea semnatarului, trebuie să se constate că, atunci când a considerat că un auditor din cadrul SNCH era abilitat să elibereze acest tip de certificat, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere. Pe de altă parte, mandatarul SNCH, printr-o corespondență din 27 februarie 2007 prezentată de intervenientă în ședință, a confirmat că auditorul respectiv era împuternicit să semneze acest tip de document în temeiul delegărilor de semnătură acordate experților SNCH.

204 Argumentul reclamantei privind presiunile exercitate de Group 4 Falck trebuie de asemenea respins, întrucât emiterea unei corespondențe care atestă că certificarea ISO 9001 al cărei obiect este Group 4 Falck include existența unei politici de formare, astfel cum prevede acest standard, face parte din serviciile obișnuite pe care un organism de certificare îl oferă oricărei societăți certificate de acesta, pe baza unei simple solicitări, astfel cum a confirmat mandatarul SNCH prin corespondența din 27 februarie 2007 citată mai sus.

205 În această privință, rezultă că Tribunalul a putut în mod util să se pronunțe cu privire la această critică în temeiul argumentelor dezvoltate atât în cursul procedurii scrise, cât și în cursul procedurii orale și având în vedere documentele prezentate. În aceste condiții, trebuie să se respingă cererea de audiere a martorilor formulată de reclamantă.

206 Din cele de mai sus rezultă că prezentul motiv trebuie respins.

g) Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului transparenței și a dreptului de acces la documentele instituțiilor

207 Prezentul motiv se împarte în două aspecte, întemeiate, pe de o parte, pe încălcarea dreptului de acces la documentele instituțiilor și, pe de altă parte, pe existența unui conflict de interese în ceea ce privește unul dintre membrii comisiei de evaluare.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe încălcarea dreptului de acces la documentele instituțiilor

— Argumentele părților

208 Reclamanta consideră că, prin refuzul de comunicare a componenței exacte a comisiei de evaluare, Comisia a golit de conținut dreptul de acces al cetățenilor la actele instituțiilor. Reclamanta adaugă că acest refuz nu ar putea fi justificat de motivul întemeiat pe protecția vieții private și a integrității persoanelor.

209 Invocând articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, Comisia consideră că informațiile solicitate nu pot fi divulgate. În opinia acesteia, comunicarea componenței comisiei de evaluare ar aduce atingere protecției vieții private și a integrității indivizilor.

— Aprecierea Tribunalului

210 Astfel cum s-a indicat la punctele 72-75 mai sus, scrisoarea Comisiei din 14 decembrie 2005 vizată de prezentul motiv, deși constituie un răspuns la o cerere inițială, trebuie să fie considerată ca un act susceptibil să facă obiectul unei acțiuni în anulare, având în vedere viciul de formă care rezultă din lipsa informării cu privire la dreptul de a introduce o cerere de confirmare.

211 Așadar, trebuie să se stabilească dacă excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, referitor la protecția vieții private și a integrității individului, a putut servi drept temei pentru răspunsul Comisiei.

212 Potrivit unei jurisprudențe constante, excepțiile la principiul dreptului de acces la documentele instituțiilor trebuie să fie interpretate în mod restrictiv (Hotărârea Curții din 11 ianuarie 2000, Țările de Jos și van der Wal/Comisia, C-174/98 P și C-189/98 P, Rec., p. I-1, punctul 27, Hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2002, Kuijer/Consiliul, T-211/00, Rec., p. II-485, punctul 55, și Hotărârea Tribunalului Franchet și Byk/Comisia, punctul 70 de mai sus, punctul 84).

213 Potrivit unei jurisprudențe constante, examinarea impusă pentru soluționare unei cereri de acces la documente trebuie să aibă un caracter concret. Astfel, simpla împrejurare că un document vizează un interes protejat de o excepție nu este suficientă pentru a justifica aplicarea acesteia din urmă (Hotărârea Tribunalului din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, Rec., p. II-1121, punctul 69; a se vedea în acest sens și Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2005, Sison/Consiliul, T-110/03, T-150/03 și T-405/03, Rec., p. II-1429, punctul 75). O astfel de aplicare nu poate fi justificată, în principiu, decât în ipoteza în care instituția a apreciat în prealabil dacă accesul la document era de natură să aducă atingere în mod concret și efectiv interesului protejat. În plus, pentru a putea fi invocat, riscul de a se aduce atingere unui interes protejat trebuie să fie previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 1 iulie 2008, Suedia și Turco/Consiliul, C-39/05 P și C-52/05 P, Rep., p. I-4723, punctul 43).

214 Pentru a stabili dacă se aplică excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, trebuie, așadar, examinat dacă accesul reclamantei la componența (nume, grad, vechime în muncă și repartizarea membrilor) a comisiei de evaluare este de natură să aducă atingere în mod concret și efectiv protecției vieții private și a integrității membrilor respectivei comisii.

215 Trebuie să se constate că membrii comisiei de evaluare au fost numiți în calitate de reprezentanți ai serviciilor interesate și nu cu titlu personal. În aceste împrejurări, divulgarea componenței comisiei de evaluare nu pune în pericol viața privată a respectivelor persoane.

216 În orice caz, divulgarea acestei componențe nu este de natură să aducă atingere în mod concret și efectiv protecției vieții private și a integrității persoanelor respective. Simpla apartenență la această comisie, în calitate de reprezentant al entității vizate, nu constituie o astfel de atingere, iar protecția vieții private și a integrității persoanelor avute în vedere nu este compromisă.

217 Așadar, nu se dovedește că, prin comunicarea componenței comisiei de evaluare, s-ar fi putut aduce atingere vieții private și integrității persoanelor respective în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001.

218 Prin urmare, trebuie să se anuleze decizia Comisiei din 14 decembrie 2005 prin care aceasta a refuzat să comunice reclamantei componența comisiei de evaluare.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe existența unui conflict de interese privind unul dintre membrii comisiei de evaluare

— Argumentele părților

219 Reclamanta pretinde că un membru al comisiei de evaluare are o legătură de alianță cu un angajat al Group 4 Falck și, așadar, există un conflict de interese în ceea ce privește acest membru al comisiei de evaluare.

220 Comisia precizează că această comisie de evaluare a fost compusă în conformitate cu prevederile articolului 146 din normele de aplicare și că membrii acesteia au semnat o declarație de lipsă a unui conflict de interese și au confirmat, ca răspuns la o întrebare pe care le-a adresat-o acestora ca urmare a susținerilor reclamantei, că nu există nicio legătură de alianță cu o persoană care exercită o activitate profesională în cadrul Group 4 Falck.

221 Aceasta adaugă că reclamanta nu a dovedit că exercitarea cu imparțialitate a funcțiilor deținute de un membru al comisiei de evaluare a fost compromisă de interese economice sau de orice alt interes partajat cu beneficiarul.

— Aprecierea Tribunalului

222 Reclamanta afirmă că „atitudinea de refuz a Comisiei nu face decât să întărească îndoielile [acesteia] […] în ceea ce privește un tratament egal acordat ofertei sale și o examinare a acesteia conformă criteriilor din caietul de sarcini și potrivit exigențelor acestuia" și că „[a]ceste îndoieli au fost întărite foarte recent de o cunoaștere fortuită a unei informații tulburătoare, întrucât s-ar părea că unul dintre membrii acestor comisii

ar avea o legătură de alianță cu o persoană care își exercită activitatea profesională în cadrul fericitului ofertant câștigător al contractului de achiziție”.

223 Reclamanta, care recurge la simple susțineri de fapt formulate într-o manieră pur dubitativă, nu prezintă niciun început de probă de natură să pună în discuție imparțialitatea membrilor comisiei de evaluare. Prin urmare, trebuie respinsă această critică.

224 În ceea ce privește cererea unei măsuri de organizare a procedurii referitoare la comunicarea componenței comisiei de evaluare, trebuie să se arate că, presupunând chiar că măsura solicitată ar fi fost acordată, această componență nu putea fi comunicată decât Tribunalului, iar nu reclamantei, în temeiul dispozițiilor articolului 67 alineatul (3) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, potrivit căruia „[î]n cazul în care o instituție comunitară a refuzat accesul la un înscris care a fost depus în cadrul unei acțiuni privind legalitatea acestui refuz, aflată pe rolul Tribunalului, acest înscris nu se comunică celorlalte părți”. Așadar, măsura solicitată nu este de natură să permită reclamantei să demonstreze că susținerea sa referitoare la existența unui conflict de interese privind unul dintre membrii comisiei de evaluare este întemeiată. Aceasta nu este nici susceptibilă să lămurească Tribunalul, care nu ar fi în măsură să verifice existența unui conflict de interese invocat pe baza listei membrilor comisiei de evaluare, având în vedere imprecizia acestei susțineri.

225 În aceste condiții, trebuie să se constate că reclamanta nu a demonstrat pentru care motiv măsura solicitată ar contribui la pregătirea cauzei pentru judecată, la derularea procedurii sau la soluționarea litigiului, astfel cum prevede articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul de procedură. Prin urmare, cererea reclamantei privind o măsură de organizare a procedurii este respinsă.

226 Din cele de mai sus rezultă că scrisoarea Comisiei din 14 decembrie 2005 trebuie să fie anulată în măsura în care refuză comunicarea componenței comisiei de evaluare a

cererii de ofertă și că trebuie respinse capetele de cerere privind anularea deciziei de atribuire.

227 În ceea ce privește cererea de anulare a deciziei de respingere, aceasta nu poate fi decât respinsă, ca urmare a respingerii cererii de anulare a deciziei de atribuire, de care aceasta este strâns legată (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 18 aprilie 2007, Deloitte Business Advisory/Comisia, T-195/05, Rep., p. II-871, punctul 113, și Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-406/06, nepublicată in Repertoriu, punctul 120).

228 Rezultă că acțiunea în anulare trebuie respinsă, cu excepția cererii de anulare a scrisorii Comisiei din 14 decembrie 2005, în măsura în care aceasta refuză comunicarea componenței comisiei de evaluare a cererii de ofertă.

D — *Cu privire la acțiunea în despăgubiri*

1. *Cu privire la admisibilitate*

a) Argumentele părților

229 Comisia consideră că acțiunea în răspundere formulată de reclamantă este inadmisibilă din moment ce acțiunea în anulare este neîntemeiată. Potrivit acesteia, o cerere de daune interese întemeiată pe nelegalitatea atribuirii unui contract de achiziții publice presupune în mod necesar constatarea nelegalității deciziei de atribuire.

230 Reclamanta pretinde că acțiunea în răspundere este admisibilă independent de temeinicia acțiunii în anulare. Astfel, în opinia acesteia, critici cum ar fi decalarea calendarului sau refuzul de a acorda accesul la anumite documente ar permite, de o manieră autonomă, să fie angajată răspunderea Comisiei.

b) Aprecierea Tribunalului

231 Potrivit unei jurisprudențe constante, acțiunea în despăgubiri întemeiată pe articolul 288 al doilea paragraf CE este o acțiune autonomă, cu funcție specială în cadrul sistemului căilor de atac și subordonată unor condiții de exercitare concepute în funcție de obiectul său specific (Hotărârea Curții din 2 decembrie 1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt/Consiliul, 5/71, Rec., p. 975, punctul 3, Hotărârea Curții din 26 februarie 1986, Krohn/Comisia, 175/84, Rec., p. 753, punctul 26, și Hotărârea Curții din 17 mai 1990, Sonito și alții/Comisia, C-87/89, Rec., p. I-1981, punctul 14). Aceasta se diferențiază de acțiunea în anulare prin faptul că nu urmărește eliminarea unei anumite măsuri, ci repararea prejudiciului cauzat de o instituție (Hotărârea Zuckerfabrik Schöppenstedt/Consiliul, citată anterior, punctul 3, Hotărârea Krohn/Comisia, citată anterior, punctul 32, și Hotărârea Sonito și alții/Comisia, citată anterior, punctul 14). Principiul autonomiei acțiunii în despăgubiri își găsește astfel justificarea în faptul că o astfel de acțiune se individualizează de acțiunea în anulare prin obiectul acesteia (Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2000, Fresh Marine/Comisia, T-178/98, Rec., p. II-3331, punctul 45, și Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2006, Danzer/Consiliul, T-47/02, Rec., p. II-1779, punctul 27).

232 Acțiunea poate fi formulată de orice persoană fizică sau juridică ce consideră că a suferit un prejudiciu ca urmare a unui fapt al Comunității. Acțiunea se prescrie în termen de cinci ani de la data producerii faptului care a stat la baza prejudiciului.

233 Având în vedere cele de mai sus, respingerea cererii de anulare a deciziilor de atribuire și de respingere nu determină, în sine, inadmisibilitatea acțiunii în despăgubiri (a se vedea în acest sens și prin analogie Ordonanța Curții din 21 iunie 1993, Van Parijs și alții/Consiliul și Comisia, C-257/93, Rec., p. I-3335, punctul 14, Hotărârea Tribunalului din

15 decembrie 1994, Unifruit Hellas/Comisia, T-489/93, Rec., p. II-1201, punctul 31). În consecință, acțiunea în despăgubiri trebuie declarată admisibilă.

2. *Cu privire la fond*

a) Argumentele părților

234 Potrivit reclamantei, comportamentul nelegal al Comisiei, de natură să angajeze răspunderea sa extracontractuală, rezultă din anularea necesară a deciziilor Comisiei vizate prin acțiunea în anulare. Aceasta invocă faptul că, dincolo de limitele puterii sale de apreciere, Comisia a săvârșit o eroare gravă și vădită și o încălcare a anumite norme de drept comunitar, precum și a regulilor pe care și le-a stabilit ea însăși în pregătirea caietului de sarcini.

235 Reclamanta arată că prejudiciul suferit constă într-un prejudiciu comercial însemnat legat de pierderea unui contract de achiziție important, fără a lua în calcul alte pagube, cum ar fi eventuala obligație de a proceda la o importantă și costisitoare concediere colectivă a salariaților acesteia. În opinia acesteia, legătura de cauzalitate este evidentă.

236 În cerere, reclamanta a solicitat repararea prejudiciului suferit în valoare de un milion de euro cu titlu provizoriu. Aceasta a majorat suma la 3 191 702,58 euro în memoriul în replică. Această sumă cuprinde marja netă a ramurii de activitate pentru o perioadă de cinci ani, și anume suma de 3 084 702,58 euro, și o parte din cheltuielile de formare efectuate pentru cei 106 agenți rămași în cadrul acesteia, menite să asigure reconversia acestora, și anume suma de 107 000 de euro, cu privire la care reclamanta își rezervă dreptul de a o modifica în funcție de cheltuielile reale efectuate. Aceasta precizează că nu invocă, cu titlu de prejudiciu, pierderea unei șanse de a câștiga contractul de achiziție, ci producerea unui prejudiciu cert. Astfel, aceasta pretinde că, în lipsa comportamentului nelegal al Comisiei, ar fi trebuit să câștige contractul de achiziție. Prin urmare, legătura de cauzalitate este dovedită.

237 În ceea ce privește comportamentul nelegal, Comisia susține că rezultă din caracterul neîntemeiat al cererii în anulare că nu a încălcat nicio normă de drept comunitar. În plus, chiar dacă s-ar presupune existența unui comportament nelegal al Comisiei, reclamanta nu ar fi demonstrat existența unei încălcări suficient de grave a dispozițiilor invocate.

238 În ceea ce privește prejudiciul, Comisia amintește că sarcina probei revine reclamantei. Aceasta subliniază că indemnizarea unui prejudiciu legat de pierderea unei șanse este refuzată de Curte. În plus, potrivit chiar modului de redactare a cererii introductive, lipsește caracterul cert al prejudiciului legat de obligația de a concedia personalul reclamantei.

239 Comisia arată că reclamanta nu dovedește existența unei legături de cauzalitate și se limitează să afirme că această legătură este „evidentă”. Aceasta susține că acțiunea în anulare și acțiunea în răspundere extracontractuală sunt două acțiuni distincte și că reclamanta nu precizează temeiul în baza căruia înțelege să angajeze responsabilitatea Comisiei, care pare să se confunde cu cererea acesteia în anulare.

b) Aprecierea Tribunalului

240 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Comunității în sensul articolului 288 al doilea paragraf CE pentru comportamentul nelegal al organismelor sale este subordonată întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea comportamentului reproșat instituțiilor, realitatea prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între comportamentul imputat și prejudiciul invocat (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2005, FIAMM și FIAMM Technologies/Consiliul și Comisia, T-69/00, Rec., p. II-5393, punctul 85 și jurisprudența citată).

241 În măsura în care aceste trei condiții de angajare a răspunderii sunt cumulative, lipsa uneia dintre acestea este suficientă pentru a respinge o acțiune în despăgubiri, fără a mai fi necesar, așadar, să se examineze celelalte condiții (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2006, CAS Succhi di Frutta/Comisia, T-226/01, Rec., p. II-2763, punctul 27 și jurisprudența citată).

242 Cu privire la comportamentul nelegal, jurisprudența impune să se stabilească o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor (Hotărârea Curții din 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia, C-352/98 P, Rec., p. I-5291, punctul 42). Criteriul decisiv pentru a se considera că o încălcare a dreptului comunitar este suficient de gravă este cel al unei nerespectări evidente și grave de către instituția comunitară respectivă a limitelor care se impun puterii sale de apreciere. În cazul în care această instituție nu dispune decât de o marjă de apreciere considerabil redusă sau chiar inexistentă, simpla încălcare a dreptului comunitar poate fi suficientă pentru a se stabili existența unei încălcări suficient de grave (Hotărârea Curții din 10 decembrie 2002, Comisia/Camar și Tico, C-312/00 P, Rec., p. I-11355, punctul 54, Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2001, Comafrica și Dole Fresh Fruit Europe/Comisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 și T-225/99, Rec., p. II-1975, punctul 134).

243 În speță, toate argumentele pe care reclamanta le-a invocat pentru a demonstra nelegalitatea deciziilor de atribuire și de respingere au fost examinate și respinse (a se vedea punctele 84-228 de mai sus). Prin urmare, responsabilitatea Comunității nu ar putea fi invocată în temeiul unei pretinse nelegalități a acestor decizii.

244 Cu privire la nelegalitatea deciziei Comisiei din 14 decembrie 2005 privind respingerea cererii de comunicare a componenței comisiei de evaluare, trebuie să se constate că reclamanta nu a stabilit o legătură de cauzalitate directă între refuzul de comunicare contestat și prejudiciul invocat, care ar rezulta din pierderea contratului de achiziție.

245 Rezultă că cererea de despăgubiri trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

246 Potrivit articolului 87 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli.

247 În situația de fapt din speță, având în vedere că reclamanta a căzut în pretenții cu privire la cea mai mare parte a capetelor de cerere, se va face o justă apreciere în cauză, reclamanta fiind obligată să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie și de Group 4 Falck, inclusiv cheltuielile de judecată efectuate în procedura măsurilor provizorii.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia Comisiei din 14 decembrie 2005 prin care se respinge o cerere de comunicare a componenței comisiei de evaluare a cererii de ofertă 16/2005/OIL.**

2) **Respinge acțiunea în anulare pentru restul motivelor.**

3) **Respinge acțiunea în despăgubiri.**

4) **Brink's Security Luxembourg SA va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie și de G4S Security Services SA, inclusiv cheltuielile de judecată efectuate în procedura măsurilor provizorii.**

5) **Comisia va suporta jumătate din propriile cheltuieli de judecată.**

6) **G4S Security Services va suporta jumătate din propriile cheltuieli de judecată.**

Meij Vadapalas Truchot

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 9 septembrie 2009.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic . . . . . II - 3239

A — Reglementarea aplicabilă contractelor de achiziții publice ale Comunităților Europene . . . . . II - 3239

B — Reglementarea privind dreptul de acces la documentele instituțiilor . . . . . II - 3241

C — Reglementarea aplicabilă menținerii drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi . . . . . II - 3245

Istoricul cauzei . . . . . II - 3247

Procedura și concluziile părților . . . . . II - 3249

În drept . . . . . II - 3253

A — Cu privire la măsurile de organizare a procedurii . . . . . II - 3253

B — Cu privire la admisibilitatea criticii întemeiate pe amânarea publicării anunțului de participare față de data prevăzută în anunțul de intenție . . . . . II - 3255

1. Argumentele părților . . . . . II - 3255

2. Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3256

C — Cu privire la acțiunea în anulare . . . . . II - 3257

1. Cu privire la admisibilitate . . . . . II - 3257

a) Cu privire la existența unei decizii implicite de refuz din partea Comisiei . . II - 3257

b) Cu privire la existența unor acte care produc efecte juridice obligatorii . . . . II - 3258

2. Cu privire la fond . . . . . II - 3263

a) Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor Legii din 19 decembrie 2003, care transpune Directiva 2001/23 . . . . . II - 3264

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe neregularitatea ofertei prezentate de Group 4 Falck . . . . . II - 3265

— Argumentele părților . . . . . II - 3265

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3266

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe nelegalitatea caietului de sarcini al Comisiei . . . . . II - 3269

— Argumentele părților . . . . . II - 3269

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3269

b) Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament aplicat în cazul contractelor de achiziții publice . . . . . II - 3270

Argumentele părților . . . . . II - 3270

Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3271

c) Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament aplicat contractelor de achiziții publice, care rezulta din deținerea de informații privilegiate de către Group 4 Falck în momentul depunerii ofertei sale . . . . . II - 3274

Argumentele părților . . . . . II - 3274

Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3276

d) Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea deciziei Comisiei din 28 mai 2004 . . . . . II - 3278

Argumentele părților . . . . . II - 3278

Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3279

e) Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a principiului transparenței și a dreptului de acces la documentele instituțiilor II - 3281

Argumentele părților . . . . . II - 3281

Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3282

f) Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor privind achizițiile, pe nerespectarea caietului de sarcini în ceea ce privește evaluarea criteriului calitativ referitor la formarea de bază ca persoană care acordă primul ajutor și/sau ca pompier voluntar a agenților și pe o eroare vădită de apreciere . . . . . II - 3289

Argumentele părților . . . . . II - 3289

Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3292

— Cu privire la admisibilitatea propunerilor de probe noi prezentate de reclamantă și de intervenientă . . . . . II - 3292

— Cu privire la fond . . . . . II - 3293

g) Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului transparenței și a dreptului de acces la documentele instituțiilor . . . . . II - 3298

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe încălcarea dreptului de acces la documentele instituțiilor . . . . . II - 3298

— Argumentele părților . . . . . II - 3298

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3299

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe existența unui conflict de interese privind unul dintre membrii comisiei de evaluare . . . . . II - 3301

— Argumentele părților . . . . . II - 3301

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3301

D — Cu privire la acțiunea în despăgubiri . . . . . II - 3303

1. Cu privire la admisibilitate . . . . . II - 3303

a) Argumentele părților . . . . . II - 3303

b) Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3304

2. Cu privire la fond . . . . . II - 3305

a) Argumentele părților . . . . . II - 3305

b) Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3306

Cu privire la cheltuielile de judecată . . . . . II - 3308